

M E S E Č N I L I S T O

O B Č I N E Š O Š T A N J

JUNIJ

PRILOGA
LIST - KULTURA

PRIZNANJE DRUŠTVU
UPOKOJENCEV ŠOŠTANJ
str. 11

INTERVJU
str. 14

LASTOVO
str. 16

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XXVI
ŠT. 6
30. JUNIJ 2022
3€

**REVIJA ZA KULTURNA
IN DRUGA VPRAŠANJA
OBČINE ŠOŠTANJ IN ŠIRŠE**

Izdaja

Zavod za kulturo Šoštanj,
Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
zanj Kajetan Čop, direktor.
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Jože Volk

Vodenje redakcije

mag. Milojka B. Komprej

Jezikovni pregled

Jože Volk

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s. p.

Tisk

Grafika Gracer d. o. o.

Naklada

500 izvodov

**Kritične pripombe na vsebino ali obliko
Lista bodo dosegle svoj namen
le, če jih boste posredovali s kratkim
sporočilom na e-naslov
list.revija@gmail.com.**

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za **LIST št. 7/8/2022** pošljete najkasneje
do 17. avgusta 2022 na elektronski
naslov list.revija@gmail.com.

Foto naslovnice – Dejan Tonkli

List je naprodaj v Trafiki
3dva na Glavnem trgu,
Šoštanj.

KAZALO

Napovednik	2
Naša občina	4
Dogodki in ljudje	7
Naša društva	11
Intervju	14
Planinstvo	16
Fotoanekdota	17
Šola in vrtec	20
Razvedrilo	23

NAROČILNICA

Naročam revijo List do pisnega preklica

Ime in priimek

Naslov (ulica in kraj)

E-naslov ali telefon

Podpis

Naročilnico pošljite po navadni pošti na naslov:
Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj ali
na e-naslov: list.revija@gmail.com.

Cena letne naročnine (11 števil) je 20 €, cena posamezne številke pa 3 €.

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	VABI VAS
RAZSTAVA	julij, avgust 2022	Naslikaj mi zgodbo: foto natečaj	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
RAZSTAVA	julij, avgust 2022	Kajuhovo leto v Vrtcu Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
BRANJE	julij, avgust 2022	Poletno branje	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
KVIZ	julij, avgust 2022	Poletni knjižni kviz	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
ZNAMKE	julij, avgust 2022	Med poletnimi počitnicami pišite knjižnici	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 2. 7.	Skupna akcija šaleških planinskih društev Varno v gore: Mozirska planina	Odhod z AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
SEJEM	ponedeljek, 4. 7., 12.00–18.00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
MUZEJ	sreda, 6. 7., 17.00	Strokovno vodstvo po Muzeju usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem, Šoštanj	Muzej usnjarstva na Slovenskem, Šoštanj, enota MV
RAZSTAVA	četrtek, 7. 7.	Razstava Mimo šole Blaža Hribernika	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
KOŠARKA	sobota, 9. 7.	Državno prvenstvo v košarki 3×3 – 3 turnir starostne kategorije U15, U18, U23, člani, članice	Glavni trg Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
SEJEM	ponedeljek, 1. 8., 12.00–18.00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
MUZEJ	sreda, 3. 8., 21.00	Predvajanje celovečernega dokumentarnega filma Zgodovina zdravilišča in bolnišnice Topolšica	Muzej usnjarstva na Slovenskem, Šoštanj	Muzej usnjarstva na Slovenskem, Šoštanj, enota MV
PLANINSTVO	sobota, 6. 8.	Trupejevo poldne (1931 m)	Odhod z AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
PLANINSTVO	sobota, 13.–20. 8.	Tabor mladih planincev Dovje 2022	Odhod z AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
PLANINSTVO	četrtek, 18.–21. 8.	Turnokolesarski tabor v Kobaridu	Odhod z AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
TEKMOVANJE IN ZABA	sobota, 20. 8.	37. tekmovanje SRMB in veselica z ansambлом SmeH	Pred gasilskim domom v Šoštanju	PGD Šoštanj – mesto
PLANINSTVO	sobota, 20. 8.	Stegovnik (1692 m)	Odhod z AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
KOŠARKA	ponedeljek, 22.–26. 8.	Poletni košarkarski tabor Šoštanj	Glavni trg Šoštanj	Košarkarski klub Elektra

Šport

Kultura in umetnost

Splošno

Napovednik priveditev je objavljen v reviji List, v časopisu Naš čas in na spletnem portalu Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>).
Podatke o priveditvah pošljite na elektronski naslov: priveditve@sostanj.net

NAŠA OBČINA

Podpisana pogodba za prenovo Kajuhovega parka

Župan Občine Šoštanj Darko Menih in generalni direktor RGP, d. o. o., Iztok Černoša sta podpisala pogodbo za celovito ureditev Kajuhovega parka v vrednosti 550 tisoč evrov z DDV.

Letos, ko v Šoštanju praznujemo Kajuhovo leto v počastitev pesnikovega rojstva, bo Občina Šoštanj med drugim preuredila park, ki nosi po njem ime. Prenova bo celovita, pri čemer bodo ohranili kakovostna obstoječa drevesa, nove bodo zasaditve zimzelenih in cvetočih trajnic. Obstoječe parkirišče bodo zatravili, nova parkirna mesta bodo zagotovljena bočno ob Kajuhovi cesti. Osrednji del parka ostaja kip Karla Destovnika - Kajuha, ohrani se tudi spomenik osamosvojitvene vojne. V celoti bodo zamenjali ograjo, tudi na mostu, poenotena pa bo urbana oprema. Projekt prenove je izdelal arhitekturno biro Adkrajine, d. o. o., iz Ljubljane. Z deli so pričeli v sredini junija in jih bodo zaključili v septembru.

Zapora ceste na Slemenu

Od torika, 7. junija 2022, do 31. julija 2022 bo popolna zapora odseka lokalne ceste med Slemenom in Belimi Vodami pri Slemenu in dovozna cesta do doma na Slemenu.

Dostop do Andrejevega doma na Slemenu, ki je konec maja ponovno odprl svoja vrata, bo ves čas omogočen z avtomobilom s smeri Belih Vod, z obeh smeri pa bo dostop mogoč peš in s kolesom. Izvajalci, podjetje Andrejč, d. o. o., bodo skušali med vikendi zagotoviti zasilni dostop do doma tudi z avtomobilom preko gradbišča, v kolikor bodo dela to dopuščala. Dela potekajo zaradi sanacije plazov. Državna cesta Zavodnje–Črna na Koroškem je normalno prevozna.

Foto arhiv Občine Šoštanj

Zapora ceste v Gaberkah

Zaradi del bo od 6. junija do 20. julija popolna zapora ceste v Gaberkah, in sicer od igrišča v Ga-

berkah do Pristave. Obvoz je označen in urejen. Vse uporabnike te ceste prosimo za razumevanje in dosledno upoštevanje prometne signalizacije. Izvajalec, podjetje Andrejč, d. o. o., bo saniral udor na cesti z izvedbo opornega zidu, sledi še sanacija ceste od igrišča do priklopa na cesto za Pristavo.

Kotiček za rabljene še delujoče aparate

V Zbirnem centru Velenje so postavili kotiček ponovne uporabe, kamor lahko občani oddajajo svoje še delujoče aparate. V kotičku naprave pregledajo v procesu ponovne uporabe in jih predajo v Center ponovne uporabe Velenje, kjer že imajo kotiček za ponovno uporabo in kjer aparati najdejo novega lastnika. Na dogodku so župan Občine Šmartno ob Paki Janko Kopusar, Občine Šoštanj Darko Menih in podžupanja MO Velenje Darinka Mravljak z direktorjem družbe Zeos, d. o. o., Emilom Šehičem s podpisom listin uradno predali kotiček za ponovno uporabo in napovedali ozaveščevalno-zbirnalno akcijo še delujočih aparatov.

Foto arhiv Občine Šoštanj

Sprejem za najboljše osnovnošolce

Župan Občine Šoštanj Darko Menih vsako leto pripravi sprejem za najboljše osnovnošolce. Tiste, ki so bili odlični vsa leta šolanja, in tiste, ki so na različnih državnih tekmovanjih osvojili zlata priznanja.

Vsa leta v osnovni šoli je odličen uspeh doseglo trinajst učencev OŠ Karla Destovnika - Kajuha, in sicer:

Katja Grudnik, Živa Heindl, Klara Lorenčič, Eva Plešnik, Tara Povh Klemenčič, Eva Sevčnikar, Tia Ana Andrejč, Tadej Menih, Jan Rožič, Alina Urbanc, Timotej Potočnik, Nik Ovčjak in Anja Kompan.

V tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni je zlato

Opravičilo

Jelica Kušljic, stanujoča Cankarjeva 4, Šoštanj se na podlagi 1. točke prvega odstavka 162. člena ZKP (KZ.1) opravičujem oškodovancem zaradi neupravičenega slikanja oz. snemanja mladoletnih oseb.

Dodajam, da res nisem želela kogarkoli prizadeti ali komu škodovati.

TJAŠA REHAR

Foto arhiv Občine Šoštanj

priznanje prejela Ana Novak, v tekmovanju Proteus (biologija) je prejel zlato priznanje Jan Rožič, v Preglovm tekmovanju iz znanje kemije pa Anja Breznik in Nejc Šmon Jerič. V tekmovanju Zdrav dihi za navdih so zlato priznanje prejeli Bor Golob, Sara Zaveršnik, Tia Bricman in Ula Hribernik. V PIL Veseli šoli je dobila zlato priznanje Ula Ramšak, za raziskovalno nalogo pa Eva Plešnik in Bor Golob. Župan je učencem in mentorjem čestital za odlično zaključeno osnovnošolsko izobraževanje ter jim zaželel vse dobro tudi v prihodnje. Podaril jim je knjižna in praktična darila. Med drugim je dejal: »Nadaljujte z dobrim delom, ki ste ga zastavili v osnovni šoli. Če boste delali kot do sedaj, se vam srednje šole ni treba bati. Uživate počitnice, ob tem pa tudi pazite nase. Ne pozabite na osnovno šolo, negujte prijateljstva in se radi vračajte v Šoštanj. Občina je na našo Kajuhovo šolo ponosna.« Tudi ravnateljica mag. Majda Zaveršnik Puc je učencem zaželela vse dobro v prihodnje, jih pozdravila s Kajuhovim verzom: »Glej, ta svet je tudi zate,« ter dodala, naj se zavedajo, da v tem svetu ne živijo sami, temveč v skupnosti, v kateri morajo drug z drugim sodelovati in se spoštovati.

V kulturnem programu je Vanja Iva Kretič navdušila s svojim dokumentarnim literarnim kamišibajem Kajuh, za katerega je prejela študentsko Prešernovo nagrado, glasbeni točki pa sta prispevala učenca Glasbene šole Velenje, oddelka Šoštanj, s kitaro Jure Ojsteršek pod mentorstvom Urbana Meže, na saksofonu pa Bine Škrbot pod mentorstvom Joanne Blejwas.

Foto arhiv Občine Šoštanj

Jelica Kušljic

Festival SAŠA kolesari

TJAŠA REHAR

V Šaleški in Zgornji Savinjski dolini je junija potekal Festival SAŠA kolesari, ki je celotno regijo povezal z aktivnostmi na dveh kolesih. Festival so organizirali Razvojna agencija Savinjsko-šaleške regije (Razvojna agencija SAŠA) in občine SAŠA regije.

Uvodni dogodek festivala je bil v petek, 17. junija, ko je potekala v Šmartnem ob Paki novinarska konferenca Sveta županov SAŠA regije s predstavitvijo aktivnosti Festivala SAŠA kolesari, pogovorom z župani vseh občin SAŠA regije na temo kolesarskih pridobitev v njihovih občinah in seznanitvijo o aktivnostih za izgradnjo državne kolesarske povezave Velenje–Šoštanj–Šmartno ob Paki–Mozirje.

Novinarski konferenci je sledilo odprtje Festivala SAŠA kolesari. Župani so se odpravili na skupinsko kolesarsko vožnjo po Šmartnem ob Paki, ki so jo sklenili ob 12. uri pri Mladinskem centru Šmartno ob Paki. Tam se je dogajanje nadaljevalo s prihodom kolesarjev Dirke po Sloveniji in navijanjem na vmesnem letečem cilju dirke.

V tednu od ponedeljka, 20. junija, do četrta, 23. junija, so potekale vodene kolesarske ture med občinami Velenje–Šoštanj (20. junij), Mozirje–Nazarje (21. junij), Rečica ob Savinji–Gornji Grad (22. junij) in po občini Solčava (23. junij).

Foto arhiv Občine Šoštanj

Foto arhiv Občine Šoštanj

Foto arhiv Občine Šoštanj

Dirka po Sloveniji

TJAŠA REHAR

Kolesarji na dirki po Sloveniji so švignili skozi Šoštanj. Pogačarja, Mohoriča in ostale vrhunške kolesarje so bučno pozdravili šolarji, otroci Vrtca Šoštanj, Koši Šoštanj in številni drugi ...

Ker letos v Šoštanju praznujemo Kajuhovo leto, so dopoldan na šolskem igrišču učenci izpisali KAJUH 100, kar je s helikopterja posnela tudi Televizija Slovenija.

Kot vemo, je bil v Šoštanju pred stotimi leti rojen poet Karel Destovnik - Kajuh. V svojem kratkem, razburljivem življenju je napisal mnoge znane pesmi, ki so prevedene v številne tuje jezike. V počastitev tega jubileja želimo v Šoštanju njegovo poezijo približati čim večjemu številu prebivalcev, predvsem mladim, ter jim s Kajuhovim verzom sporočiti: Glej, ta svet je tudi zate.

Mitja Tašler s sodelavci spodbujal kolesarje pred TEŠ-em. Foto Jože Miklavc

Foto arhiv Občine Šoštanj

Foto arhiv Občine Šoštanj

Kolesarska dirka po Sloveniji tudi skozi občino Šoštanj

3. etapo na Celjski grad osvojil Tadej Pogačar

17. junija se je karavana kolesarjev, ki je štiri dni potekala po Sloveniji, v tretji etapo odvijala s startom v Žalcu tudi po Šaleški dolini ter zaključila z višinskim sprintom na Celjskem gradu. Množica več kot 100 kolesarjev je vozila iz Savinjske doline v Velenje, nadaljevala skozi Škale v Topolšico ter skozi središče občine Šoštanj ob Paki do Šmartnega v Zgornjo Savinjsko ter Zadrebčino dolino nazaj v celjsko kotlino s ciljem na Celjskem gradu. Ob trasi cest si je dirko z znamenitimi svetovnimi asi tega športa ogledalo veliko število prebivalcev Šaleške doline. Z navdušenjem so jih pozdravljali tudi občani občine Šoštanj, saj je bil to prvovrsten dogodek z našimi in tujimi kolesarskimi šampioni. S fotoreportažo prikazujemo del tega dogajanja!

Več kot 100 kolesarjev iz številnih držav sveta je počastilo Šoštanj in Šoštanjčane. Foto Jože Miklavc

V Šoštanju je prvi pripeljal v Teševo krožišče s št. 77. Foto Jože Miklavc

Kolektiv TEŠ-a je pozdravil kolesarje v krožišču s slovenskimi zastavami. Foto Jože Miklavc

Pri Košu v Šoštanju desno skozi Florjan in Penk v Savinjsko dolino Foto Jože Miklavc

Kolesarji so se predstavili v vsej svoji lepoti in bojevitosti za etapno zmago Žalec–Velenje–Topolšica–Šmartno ob Paki–Celje. Foto Jože Miklavc

JOŽE MIKLAVC

DOGODKI IN LJUDJE

MILOJKA B. KOMPREJ

Goni pony in uživaj

9. mesto Mitja Berzelaka

V začetku junija (4. 6.) je bil izveden 8. vzpon s kolesi pony iz Krajske Gore na Vršič. Udeležilo se ga 1241 ljubiteljev tega legendarnega kolesa iz kar dvanajstih držav. Tudi številni navijači so prišli, ki so vzpodbujali kolesarje od starta do cilja. Trasa je naporna, okoli 600 metrov višinske razlike je treba premagati s kolesom brez prestav, temperatura je bila okoli 30 stopinj, cesta na Vršič pa, kot vemo, z mnogimi ovinki. Med prisotnimi na startu je bilo tudi veliko športnikov (Monika Hrstnik, Anže Semenič ...), pa tudi nekaj kolesarjev iz naših krajev (Kopušar, Ocepek, Jager ...). Med doseženimi rezultati izstopa 9. mesto Mitja Berzelaka iz Šmartnega ob Paki. Za zmagovalcem v moški konkurenci Lukom Kovačičem (40 minut in 37 sekund) je zaostal za dobrih 7 minut in samo za nekaj sekund za večkratno žensko zmagovalko Lauro Šimenc, ki je progo prevozila v 47 minutah in 6 sekundah. V ženski kategoriji je odlično tretje mesto dosegla Tajda Glamočak iz Šmartnega, ki je

za progo potrebovala dobrih trinajst minut več kot zmagovalka. Iskrene čestitke tudi njej. Neverjetni rezultat torej Mitja Berzelaka, ki je lani, ko je tekmoval prvič, dosegel enajsto mesto (a z boljšim rezultatom kot prva v ženski kategoriji) in očitno dobil veselje do tega, malo za šalo, še več pa za res, tekmovalja.

Tudi zgodba, kako se je sploh odločil za to tekmovalje, je zanimiva. Mitja je sicer velik ljubitelj narave, planin in kolesarjenja. Kolikor mu dopuščajo služba, družina in ostale obveznosti, preživi na kolesu ali v hribih. Seveda vse povsem ljubiteljsko, za svojo sprostitev in veselje, kajti kdor ga pozna, ve, da mu ni do publicitete in do tekmovalj. Pred tremi leti je dopolnil okroglo in v okolju, kjer živi (sosed je tudi župan Šmartnega ob Paki Janko Kopušar), se radi podružijo in gojijo dobre odnose. Ravno sosedje so mu za rojstni dan podarili bivanje v Kranjski gori in štartnino za Red Bullovo tekmovalje pony koles. Zadeva je zaradi epidemije tisto leto padla v vodo in bila lani izvedena v septembru. Kot se spodobi, so ga spremlili na pot številni prijatelji in družina, verjetno pa ni nihče pričakoval, da bo Mitja uvrščen na enajsto mesto. Praktično brez izkušenj in kakor mu je verjeti,

posebnih pričakovanj. Pa še izposojeno pony kolo je imel! Veselje nad uspehom je bilo izjemno, vesel so ga bili tudi v Propipu d. o. o. Šoštanj, kjer je zaposlen, zato je letos zastopal njihove barve in na kolesu, ki so mu ga pomagali kupiti. V šoštanjski enoti Roga, v Turni, so mu izdelali kolo po vseh tehničnih zapovedih – to pomeni brez predelav ali izboljšav.

Tokrat torej na svojem kolesu in pripravljen ob podpori domačih navijačev Penine tour (beri družba iz Martinovega trga) je Mitja Berzelak uspešno prevozil strmo progo in delil veselje ob vrnitvi v Kranjsko Goro, kjer je bila v večernih urah podelitev kolajn in organizirano druženje. Deveto mesto v takšni konkurenci res ni kar tako, poleg tega je seveda izboljšal osebni rezultat!

Še posebej je bil vesel vzpodbud domačih in brata Marka, tudi zapriseženega ljubitelja starih vozil. Še posebej ponosni pa so bili Janja, Mija in Nik, njegovi prvi spremljevalci, ki delijo z njim takšne in drugačne vzpone v življenju.

Ni kaj, to so takšne male zgodbe, ki so lahko vzgled in motivacija vsem, da lahko vsi dosežemo marsikaj. S takšnim in drugačnim ciljem, predvsem pa za svoje zadovoljstvo. Mitja, goni še naprej!

Foto splet

Foto splet

6. Srečanje Prodnikove rodbine

Na vročo junijsko nedeljo se je ponovno zbrala Prodnikova rodbina na že 6. srečanju sorodstva. Pri Lamperčku v Vinski Gori smo se dobili 5. junija. Letos smo se videli po treh letih, saj je vmes tradicionalno srečanje na vsaki dve leti prestavila korona. Miran in Boštjan Lesjak sta kot letošnja organizatorja poskrbela za dobro jedajo, pijačo in dobro voljo. Na srečanju se je zbralo 6 Prodnikovih otrok, katerih domačija stoji na Velikem vrhu. Z njimi so bili njihovi možje in žene, otroci, vnuki in tudi že pravnuki. V prijetnem nedeljskem

popoldnevu smo malo pokramljali, se povesečili, tudi zapeli in zaigrali. Ob slovesu smo določili tudi organizatorja naslednjega, 7. srečanja te rodbine.

MELITA JELEN

Foto Jernej Jelen

40. Srečanje Hudejevih

V soboto, 18. junija, je v Skornem na igrišču potekalo že 40. srečanje Hudejeve »žlahte« ali Hudejada, kot so jo poimenovali sami Hudeji. V lepem in vročem popoldnevu smo se ponovno zbrali in veselo pokramljali. Spomnili in čestitali smo vsem letošnjim jubilarantom. Otroci so se veselo podili naokoli po igrišču in igralih, moški del sorodstva pa se je pomeril tudi v nogometu. Letošnja organizatorica Natalija Javornik je s svojo družino poskrbela za odlično vzdušje, v svojem govoru pa je določila tudi svojega naslednika, organizatorja naslednje Hudejade.

Foto arhiv družine Javornik

V Šmartnem ob Paki podelili 64 zlatih priznanj za ocenjena vina

Slovenska vinska kraljica Ana Protner čestitala šampionom in kletarki leta

Na krajši slovesnosti ob obisku slovenske vinske kraljice pri vinogradnikih Šaleške doline, ki so vključeni v Društvo vinogradnikov Šmartno ob Paki, potekala je 20. maja v Šmartnem, so ob prijetnem kulturnem programu in okušanju vinskega pridelka letnika 2021 podelili 29 srebrnih in 64 zlatih priznanj. Kar 12 vin ni izpolnjevalo pogojev za dokončno podajo ocene, zato so jih izločili. Poleg tega so razglasili še 14 prvakov sortnih vin ter štiri šampione leta 2022. Nekaj tednov prej je strokovna komisija povabila vinogradnike, člane DV Šmartno ob Paki iz vse Šaleške doline, več tudi s področja občine Šoštanj, na ocenitev vinskega letnika 2021. Med njimi so kot vsako leto ocenili tudi nekaj posebnih vin iz prejšnjih let. Predsednica komisije in velika strokovnjakinja enologinja,

izkušena vinogradnica Tadeja Vodovnik Plevnik je ob tej priložnosti dejala, da so z nekoliko manjšo vsebnostjo sladkorne stopnje vina letnik 21 še vedno izjemno kakovostna in iz nekaterih vrst grozdja vrhunska. To pomeni odlično vzgojo trt v vinogradih ter negovanje mošta do zrelega vina. Vremenske razmere v lanskem letu so bile glede na področja zelo spremenljive, a v času zorenja spodbudne. Ob začetku prireditve so člani Moškega pevskega zbora Franc Klančnik, nekateri med njimi so člani DVŠ, zapeli pesmi kreposti in vinskega veselja ter ob primernem vzdušju prvič gostili medse novo slovensko vinsko kraljico Ano Protner. Ta je obiskala nekatere izbrane vinogradnike že v njihovih kletih, ob tem pa ugotovila, da tod pridelujejo odlična vina, veliko različnih sort ter imajo urejene vinograde in kleti. »Veseli me, da sem lahko spoznala razmere na tem, razmeroma malem vinogradniškem področju, ki je le del velike Podravske vinske pokrajine. Vsem nagrajenim s priznanji, nekateri so jih prejeli kar več, ter trem novim prejemnikom nazivov vinski šampion pa iskreno in veselo čestitam!« Med prejemniki zlatih medalj ter s prvakom leta je za vino renski rizling prejel Zvone Šmon iz Raven pri Šoštanju. Vinski šampioni so postali Jože Kugler, šampion beli s kar še tremi prvaki sort sauvignon, chardonay ter rumeni muškata. Mojca Praprotnik je dokletarila šampion beli za

Prejemniki medalj in šampionskih naslovov za vinsko leto 2021 v Šmartnem ob Paki Foto Jože Miklavc

JOŽE MIKLAVC

traminec blagovne znamke Vinotoč Primožič. Pri njih so ob ocenitvi prislužili dva prvaka sort, zvrst bela ter traminec. Mali vinogradnik Danilo Pokleka je postal šampion leta 22 s kar dvema vrstama sijajnih vin – z redečim vinom zweigeld kot šampion rdeči ter z vinom posebne kakovosti za chardonay, suhi jagodni izbor l. 2015. Za kletarko leta je žirija izbrala Mojco Praprotnik, ki ob svojih »vinskih čarovnjah« že tri leta skrbi v domači kleti za šmarško črnino, ki je skupni protokolarni vinček iz osrednje trte potomke, najstarejše mariborske trte ter vseh ostalih prijateljev Potomke, ki imajo na svojih sončnih legah posajeno trto ali dve teiste matere, 450 let stare brajde Lenta. Ob vodeni degustaciji dveh poznavalk vina, vinske kraljice in enologinje Tadeje Vodovnik Plevnik so spoznali še več različnih vin s tega območja. Kot župan domače Občine Šmartno ob Paki je Janko Kopušar, ki že vrsto let močno podpira delovanje društva in vinogradnike, dogodek ob beri letini in sijajnih vinogradniških rezultatih in dobri vinski letini čestital vsem prejemnikom priznanj ter kletarki leta 2022 Mojci Praprotnik.

Kletarka leta prvič v 26 letih vinska dama Mojca Praprotnik Foto Jože Miklavc

MELITA JELEN

Tjaša Lesjak postala absolutna svetovna prvakinja 2022

Med 26. in 28. majem je letos že drugič v Sloveniji potekalo svetovno prvenstvo v igranju na diatonično harmoniko. Pred 9-člansko mednarodno strokovno komisijo se je predstavilo 25 tekmovalcev iz različnih držav. V kategoriji senior (19–32 let) je zmago slavila lanska državna prvakinja iz Slovenije **Tjaša Lesjak**, ki je pod mentorstvom dvakratnega svetovnega prvaka **Nejca Pačnika** pometla s konkurenco in tako postala

la absolutna svetovna prvakinja 2022. V kratkem času je tako uspela združiti dva velika dosežka, saj je postala državna in svetovna prvakinja. Mentor Nejc Pačnik nam je povedal, da je ob takšnem dosežku neizmerno vesel in ponosen na vse svoje učence, saj so dokazali, da se s trdim delom in kvalitetnim učenjem tudi drugih stilov glasbe na diatonični harmoniki da sestaviti dovolj kvaliteten program, da učencem omogočimo takšne uspehe. Kot že rečeno, je Tjaša Lesjak je postala absolutna svetovna prvakinja 2022. Učenec **Jaka Plevnik** je osvojil 4. mesto v kategoriji senior, **Natalia Jakop** 6. mesto med juniorji, kjer se je izkazala tudi najmlajša tekmovalka, komaj 11-letna **Mia Ovcjak** in osvojila zanjo izjemno 13. mesto na njenem prvem svetovnem prvenstvu, kjer je tekmovala tudi s 7 let starejšimi tekmovalci.

Tjaša Lesjak je o nazivu svetovne prvakinje

MELITA JELEN

povedala, da je ta naslov izpolnitev njenih dolgoletnih sanj, trdega dela skupaj z mentorjem, ogromno odrekovanja in vaj, kar pa je s takšnim nazivom sedaj poplačano. Iskrene čestitke!

Foto arhiv Nejca Pačnika

4. Evropsko tekmovanje žerjavistov v Šoštanju

Redko v evropskih državah, edino v Sloveniji in na Balkanu

Ko si mladi izbirajo poklic, iščejo možnosti za življenjsko usmeritev, po navadi večini še ni dano, da se všolajo v programe, ki bi jih vodili do zaposlitev ter takšnega dela, ki bi jih v življenju izpolnjevalo. Pri tem imamo v mislih mladost, pogoje za šolanje, poprejšnje izkušnje in zgledi ter materialne možnosti staršev za pridobitev izobrazbe otrok. Področje, ki je že vrsto let v poklicnem deficitu, je gradbeništvo ter težka industrija, ki potrebuje izkušene žerjaviste, dvigaliste in upravljalce različnih drugih dvigalnih naprav, »pilote« za krmiljenje. A pot do takšne usposobljenosti vodi preko temeljnih poklicev, šolanja na poklicni strokovni in srednji šoli ter kasneje ob delu do strokovnega dopolnilnega

usposabljanja in pridobitve licenc. Pa seveda zdravstvena sposobnost za delo na višini ter drugo. O tem in praksi poteka razprava in poklicno usmerjanje praviloma na obrobju dogajanja teh poklicev ter največkrat zelo pozno. Zato so dogodki, kot je bil pred nedavnim izveden v Šoštanju, velikega pomena, saj motivirajo mlade in njihove usmerjevalce ter starše za takšno delo, ki bi pretežno fantom z leti prineslo pogoje za izvajanje zahtevnih, samostojnih, odgovornih in dobro nagradjenih del. Kot je dejal eden izmed izkušenih upravljalcev dvigal s certifikatom, podjetnik iz Šoštanja **Adnan Saličević** z zdvekom Laky, je pot do tovrstnega dela vabljiva, če ga dobro poznaš. »Zato je neobhodno predhodno izobraževanje, izkušnje iz širšega nabora gradbenih del, primerno in selektivno zdravstveno stanje ter sposobnost odgovornega odločanja.« Tako je tudi sam prišel do tega po nekaj sreče, a z veliko delovnimi izkušnjami, opisuje poklic vodja – upravljalec žerjava Saličević. »Žerjavist je razburljivo in raznoliko delo, ki je zelo cenjeno. Vendar pa prinaša tudi veliko odgovornosti. Poklic žerjavist v naših krajih še ni tako zelo prepoznaven. Poznaj ga tisti, ki delajo v tej panogi in jim je popolnoma običajno vsakodnevno srečevati velike žerjave in dvigalke na gradbiščih. Z namenom, da tudi ostalim približamo ta poklic, da si lahko v živo ogledajo te velike stroje, v Šoštanju organiziramo Evropsko tekmovanje žerjavistov.«

To je potekalo 28. maja letos na športnem igrišču pod Vilo Široko v Šoštanju v organizaciji Športno-kulturnega društva Šoštanj in ob nepogrešljivi pomoči domačina **Miha Šojata**. Prireditelj je potekala z dobrodelno noto – humanitarna pomoč Ukrajini pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja, ki je podprl zdaj že četrto izvedbo (po prekinitvi v dveh korona letih). Zajeten program »praznika žerjavistov« je potekal v bližini velikega uporabnika specialnih dvigalnih in transportnih naprav TEŠ v Šoštanju: Tekmovanje profesionalnih žerjavistov, pred tem in po tem tekmovanje ot-

JOŽE MIKLAVC

rok v starosti 10 do 15 let na manjših modelih različnih dvigalnih naprav, srečanje, druženje in promocija podjetij iz Slovenije in Evrope, s predstavitvijo žerjavistov (upravljalcev dvigal) in uspešnih tekmovalcev ter podelitvijo pokalov in lepih nagrad.

4. Evropsko tekmovanje žerjavistov je prireditelju uspelo izvesti kljub slabemu vremenu. Na tekmovanju je bilo prijavljenih 17 tekmovalcev iz Nemčije, Srbije, Hrvaške, Makedonije, Bosne in Hercegovine in Slovenije. Po vseh tekmovalnih prvinah, teoretičnem preizkusu, dokazilu zdravstvene sposobnosti in strokovnih dokazilih ter delovnem stažu so ob upravljanju dvigal ter točkovanju pravilnosti, natančnosti, časa pretovarjanja oz. pravičnega odlaganja bremen, so postali trije najboljši, uvrščeni na prva tri mesta: 1. **Dževad Mešić** (BiH), zmagovalac, 2. **Husein Šečić** (Podjetje Ferokov) ter 3. **Semin Mustafić** (BiH). Glavni pokrovitelj dogodka je bilo podjetje Ferokov gradbeni žerjavisti, ki je skupaj z organizatorjem dogodka podelilo tri lepe nagrade: nagrado za prvo mesto – 7-dnevni paket na otoku Pag ter dve enakovredni nagradi za 2. in 3. mesto – vikend paket na isti destinaciji. Poleg tega so vsi nastopajoči in uvrščeni prejeli pisna priznanja za to mednarodno tekmovanje.

Najboljši žerjavisti na mednarodnem tekmovanju v Šoštanju Foto Jože Miklavc

V znamenju tekmovanja evropskih žerjavistov v Šoštanju Foto Jože Miklavc

Stotič in ne zadnjič

Ivan Komprij

Ivan Komprij iz Raven pri Šoštanju je v petek, 17. junija, v domačem kraju že stotič sedel na stol za krvodajalca in številki primerno tudi daroval to dragoceno življenjsko tekočino. Ob tem so mu izrekli čestitke in zahvale s strani Zavoda za transfuzijo krvi, lokalne skupnosti, krajevne skupnosti in pobudnika KO RK Ravne.

Foto Milojka B. Komprij

Prisotna zdravnica se mu je zahvalila v imenu zavoda in bolnikov, ki se zdravijo v bolnišnicah. »S svojimi dejanji je negoval tudi načelo prostovoljnega in neplačanega krvodajalstva. Naj še naprej ostane to cilj,« je povedala, ker so tudi zelo ponosni na slovenske krvodajalce.

Čestitke župana Darka Meniha in podžupana Viktorja Dreva, ki sta bila zadržana, je prenesel direktor Občinske uprave Šoštanj Drago Koren in »priznal«, da je zaradi obiska dogodka tudi sam daroval kri. Hkrati se mu je zahvalil za vsa humana dejanja.

Jože Savič mu je v svojem imenu in imenu sokrajanov Raven zaželel zdravja, Ida Kotnik, vodja KO Ravne, pa se mu je zahvalila tudi za to, da je lepo številko zaokrožil v domačem kraju, in mu izročila torto, kakor mu je obljubila.

Ivan Komprij je ob tem priznal, da okroglega števila ni hotel posebej obeležiti, tako kot običajno bi šel v bolnišnico Celje, kjer je po navadi dajal kri včasih tudi vsake tri mesece. »V bistvu sem včasih komaj čakal,« pove ob tem, in da je okviru akcije, ki jo vodi KO Ravne že vrsto let (začeli so jo pod predsedstvom Jožeta Jančiča), daroval kri samo dvakrat. »Prišlo mi je v navado, da sem šel po opravih v Celje in ob tem daroval še kri.«

Kako se je začelo?

Ivan se iskreno nasmeje in prizna. »Po študiju sem se zaposlil na Premogovniku Velenje. Kot strasten športnik in navijač sem seveda veliko časa preživel ob televizorju ali pa v živo na tekmah. Leta 1991 je bil moj nogometni klub Crvena zvezda v boju za prvo mesto v Ligi prvakov (1991). Nisem dobil dopusta, moja izmena pa je bila popoldan. In kaj smo naredili, jaz in še nekateri kamerati? Na krvodajalsko

MILOJKA B. KOMPRIJ

akcijo smo šli in smo bili potem prosti. Ampak zanimivo, že po prvem odvzemu sem ugotovil, da bom to počel še naprej. Brez »računice«, da bom imel prost dan.« Nekatero organizacijo še sedaj vzpodbujajo krvodajalce in tudi na Premogovniku jih je veliko. Kar se tiče krvodajalstva v svetu, se gospod Komprij ne obremenjuje, ve, da je ponekod plačljivo, ampak to ga ni nikoli nagovorilo. Nikoli mu po odvzemu ni bilo slabo in nikoli ga niso zavrnilo zaradi kakršnih koli zdravstvenih težav. »To pa je šteje največ; da si zdrav.«

Na vprašanje, ali je koga v družini navdušil, pove, da mu dobro sledi sin Jan, ki je začel darovati kri že z osemnajstimi leti in da ga kličejo tudi zaradi plazme.

Ivan Komprij ni samo krvodajalec s srcem, ampak tudi zavedanec. Aplikacija na telefonu mu omogoča vpogled potreb krvi. Srečan se ne udeležuje in tudi stotega dejanja on ne bi propagiral, ker ne išče pozornosti. Kljub temu je vesel, da so ga povabili v domačih Ravnah, hkrati pa želi biti krvodajalec, dokler bo mogoče. Da bo še kakšna okrogla in predvsem, da bo s svojimi dejanji pripomogel k zagotavljanju življenjsko potrebne tekočine.

Foto Milojka B. Komprij

Človek žanje uspeh, kadar sledi svojim sanjam

Izjemni uspehi Twirling kluba Šoštanj

Twirling klub Šoštanj šteje 12 tekmovalk z odlično trenerko Nino Napotnik Koželjnik na čelu. Klub je v vseh teh letih tekmoval in družin med sabo spletel prav posebne vezi, tako med starši kot tudi tekmovalkami in trenerko Nino. Naše tekmovalke spremljamo na vseh tekmovanjih, jih spodbujamo, dajemo pogum in voljo. Vsak naš glas in vrisk, ob uspehu ali neuspehu, se razlega po vsej dvorani. Ko je pred dvema letoma med nas posegel neukrotljiv virus, je tudi Twirling klub Šoštanj tako kot mnogi drugi klubi zaprl svoja vrata in palice naših tekmovalk so žalostno samevale v domačih kotih. Takoj ko se je prikazala priložnost, smo starši spodbudili Nino, naj se ne ustavi in naj nadaljuje s svojim uspešnim delom. S pričetkom

šolskega leta, ko so se začela odpirati vrata telovadnic, so tudi naša dekleta pričela s treningi in se 12. februarja že udeležila kvalifikacij za državno prvenstvo. Njihovi uspešni nastopi so vsem tekmovalkam prinesli vstopnico za državno prvenstvo, ki je v mesecu aprilu potekalo v Ljutomeru. Rezultati naših tekmovalk so bili odlični, saj so osvojile 5 zlatih, 2 srebrni in 3 bronaste medalje. Dekleta, ki sodijo v kategorijo mladincev, so s skupno točko osvojila zlato medaljo in tako postala državne prvakinje, mlajša dekleta pa so v kategoriji mlajših dečkov in deklic osvojila srebrno medaljo in tako postale državne podprvakinje. Zaključek letošnjih tekmovalk so dekleta sklenila meseca junija s sodelovanjem na tekmo-

Foto arhiv kluba

Foto arhiv kluba

vanju Slovenia open v Slovenskih Konjicah. Ta tekma je bila zanje prav poseben izziv, saj so prvič tekmoval brez svoje trenerke Nine, ki je letos prvič sedla za sodniško mizo. Tekmovalkam je v oporo in pomoč priskočila Koni Stropnik, mama ene izmed naših tekmovalk, ki je vlogo več kot odlično opravila. Dekleta so na tekmi dokazala, da z močno voljo in vztrajnostjo zmorejo tudi takšne izzive, in so zopet dosegla odlične rezultate ter osvojila 4 zlate, 3 srebrne in 3 bronaste medalje.

Zahvala velja vsem staršem, naši stilistki Tatjani, ki poskrbi, da naše punce vedno izgledajo čudovito, Mojci za čudovite frizure in trenerki Nini za potrpežljivost, vztrajnost in voljo.

Ponosni starši

NAŠA DRUŠTVA

Priznanje Društvu upokoencev Šoštanj za najbolj aktivno društvo v šaleški PZDU v letu 2020

Po dveh letih premora je Zveza društev upokoencev Slovenije na Dnevih medgeneracijskega sožitja, ki so potekali na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani 23. in 24. maja 2022, podelila priznanja najbolj aktivnim društvom upokoencev v letih 2019–21. Za leto 2020 je za najbolj aktivno društvo v šaleški PZDU prejelo priznanje Društvo upokoencev Šoštanj.

Priznanje je prevzel predsednik društva **Janko Zelcer**, ki je na čelu društva od leta 2014.

Društvo upokoencev Šoštanj, ustanovljeno leta 1946, trenutno šteje 850 članov. Vanj je vključenih sedem pododborov: Bele Vode, Gaberke, Lokovica, Skorno – Florjan – Lepa Njiva, Šoštanj, Topolšica in Zavodnje.

S svojim delovanjem spodbuja in vabi svoje člane k aktivnemu preživljanju prostega časa, saj nudi šte-

vilne možnosti za vključevanje v različne dejavnosti: - v športu – aktivnih je sedem sekcij – balinanje, stezno kegljanje, kegljanje s kroglo na vrvici, pikado, namizni tenis, streljanje z zračno puško in ribištvo; v rekreaciji in pohodništvu – aktivne so tri skupine pohodnikov: Gaberke, Skorno – Florjan – Lepa Njiva in Šoštanj. Vsako tretjo sredo v mesecu pa za člane društva organizira pohod Planinsko

Foto arhiv društva

društvo Šoštanj;

na področju kulture: že polnih 72 let aktivno uspešno deluje Mešani pevski zbor in 26 let sekcija ročnih del;

- na izletih in letovanjih: vsako leto izvedemo po štiri izlete in letovanje za 60 do 70 članov v hotelu Delfin v Izoli;

- na srečanjih in prireditvah: šest let zapored je že potekalo srečanje članov društva, ki se ga udeleži

V Gaberkah je dišalo po lesu

Konec maja, od petka 27. do nedelje 29. v mesecu, je bilo v Gaberkah pri Šoštanju na prireditvenem prostoru pod kozolcem topjarjem pestro in ustvarjalno. Kiparjenje v lesu je edina delavnica v lesu za odrasle na državnem nivoju v Sloveniji. Že od vsega začetka, to bo kar dvajset let, poteka pod vodstvom območne izpostave JSKD Velenje. Nekaj let zapored je bila v Šmartnem ob Paki, že četrtrič zapored je potekala v

Les je treba najprej pripraviti

Gaberkah ob naklonjenosti članov Kulturnice Gaberke.

Strokovna sodelavka in mentorica akademska kiparka **Dragica Čadež Lapajne** spremlja ustvarjalce že dve desetletji, a jih vedno znova nagovarja k izvirnemu. Letos je sodelovalo devetnajst kiparjev iz različnih koncev Slovenije. Organizatorji z veseljem ugotavljajo, da je bilo na njej tudi precej mladih. Ob koncu se je iz nastalega oblikovala priložnostna razstava, ki si jo je ogledalo več domačinov in gostov. Še prej pa je bilo veliko napornega oblikovanja, dela z motorno žago, dletom in drugimi orodji. Najbolj prijazen material za oblikovanje je lipa, letošnjega je »dala« nekoč ponosna Tišlerjeva lipa, ki je padla v

MARICA KOVAČ

Foto arhiv društva

preko 300 naših članov; pet let zapored, do prepovedi druženja zaradi covid, smo organizirali Festival petja, glasbe in plesa – Šoštanj, mesto svetlobe in petja. Festivala se udeleži preko 150 nastopajočih pevcev, glasbenikov in pesalcev iz Občine Šoštanj, od najmlajših do nas upokoencev;

- pri prostovoljstvu, kjer že sedemnajst let deluje skupina prostovoljcev projekta Starejši za starejše za pomoč starejšim na domu.

Drage upokojenke in upokojenici, ki še niste naši člani, vabljeni, da se nam pridružite.

Za vas smo v pisarni društva ob torkih in petkih med 8.00 in 11.00.

MePZ DU Šoštanj je sodeloval na Srečanju pevskih zborov društev upokoencev Slovenije.

Dneve Medgeneracijskega sožitja so popestrili tudi pevski zbori društev upokoencev Slovenije. Šaleško pokrajinsko zvezo je zastopal Mešani pevski zbor Društva upokoencev Šoštanj in se pod taktirko zborovodkinje Metke Ateššek Oman odlično odrezal s pesmima Pesem in Jurjevanje.

MILOJKA B. KOMPRIJ

enem od neurij. Ob izjemno lepih in velikih skulpturah se na takih družinjenih tkejo tudi iskrena prijateljstva in trdne vezi.

Tatjana Vidmar, idejna vodja in tudi sicer duša tega projekta, je povedala, da je delavnica potekala v skladu s pričakovanjem in da je kljub resnemu delu med zbranimi veliko dobre volje. Zahvalila se je **Franču Šteharniku**, vodji Kulturnice, in ostalim članom, ki vedno podprejo ustvarjalne goste. Vsako leto pustijo kakšno delo, letos je bil to lep rožni cvet. Šoštanski župan **Darko Menih**, ki je v dneh bivanja v Gaberkah obiskal kiparje, jim je izrazil pohvale k njihovem delu in jih povabil, da se vračajo v naše kraje tudi sicer.

Šteharnik je spoštljivo prevzel delo od avtorice ob prisotnosti šoštanskega župana in vodje delavnice.

Starodobno kolesarjenje v Mozirju

Kulturnica Gaberke je 11. junija organizirala že 7. Srečanje starodobnih kolesarjev v Šaleški dolini in njeni ožji okolici. Tokratnega srečanja v Mozirju se je udeležilo okoli 60 starodobnih kolesarjev iz širne Slovenije. Kolesarji smo se ob lepi sončni soboti zbrali na parkirišču pred Občino Mozirje in bili povabljeni na okrepčilo v bližnji lokal.

Ob 10.00 nas je pred občinsko zgradbo pričakal župan **Ivan Suhoveršnik** ter nas pozdravil. Navdušen je bil nad prošnjo predsednika Kulturnice **Franca Štehnarika**, če bo Občina Mozirje pripravljena sodelovati pri prireditvi. Še bolj vesel je bil dejstva, da so se po dveh letih odpovedi vseh prireditev te zopet začele izvajati. Po skupinskem fotografiranju smo se odpravili na panoramsko vožnjo skozi mestni trg proti Mozirskemu gaju, kjer je bila naša naslednja postaja. Malce nenavadno so nas gledali obiskovalci gaja, saj so se starodobniki lahko po parku vozili kar s svojimi kolesi, čeprav je to prepovedano. Pri razglednem stolpu nas je pričakal predsednik Ekološkega

hortikulturnega društva **Mozirski gaj Darko Bele**. Predstavil je zgodovino nastanka parka vse od ideje, ko so na lokaciji mestne gmajne pričeli vrtnarji s pomočjo Občine in podjetij urejati park cvetja. Park je postajal vedno bolj znan po svojih cvetličnih razstavah, ki so trajale od pomladi do jeseni. Večkrat jim jo je zagodla tudi Savinja, ki je s poplavami uničila večji del parka. Na srečo so nastalo škodo vedno uspeli sanirati. Darko je tudi z roko pokazal, do kam je segla Savinja leta 1. novembra 1990, ko je bil najvišji vodostaj. Dolga leta je bil gonilna sila, generator idej in razvoja vrtnar **Jože Skornšek**. Danes se v Gaju redno dogajajo različne prireditve in razstave, ki privabijo množico obiskovalcev. Tako spomladi pričrejo z razstavo tulipanov, nato sledi razstava sezonskega cvetja, največja razstava plazilcev in eksotičnih živali v Sloveniji, razstava buč velikank in jesenskega cvetja ter zadnja leta ena najbolj obiskanih zimskih prireditev Božična bajka v Gaju. Navdušeni nad lepoto parka smo posneli precej fotografij, nato pa smo se po cesti na desnem bregu Savinje odpeljali do Nazarij, kjer smo si ogledali lesnopredelovalno podjetje Biomasa. Podjetje Biomasa je dobitnik nagrade za najboljši energetski projekt letošnjega leta. Lesni center je samooskrben. Z uplinjanjem lesnega plina pridobijo gorivo – plin za motorje z notranjim zgorevanjem, ki poganjajo generatorje. Tako pridobljeno električno ener-

gijo uporabijo za delovanje podjetja, viške pa pošiljajo v omrežje. Toploto, ki nastane pri obratovanju motorjev z notranjim izgorevanjem, porabijo v proizvodnji lesnih goriv. Pred sedežem podjetja nas je pričakal predstavnik podjetja **Niko Bezovnik**. Po krajši predstavitvi podjetja, ki se ukvarja z izdelavo peletov, sekancev, prodajo in montažo kurilnih naprav za hiše in podjetja, smo si najprej ogledali proizvodnjo peletov. Sledil je ogled proizvodnje električne in toplotne energije. Ogledali smo si ogromna silosa, kamor pelete tudi shranjujejo pred nadaljnjo prodajo. Na koncu nam je g. Bezovnik predstavil še stroje za izdelavo sekancev Pezzolato. Sledil je prikaz izdelave sekancev z njihovim najnovejšim premičnim mlinom, ki je brez večjega napora zmel precej debele hlode. Sledila je predstavitev ogrevalnih peči proizvajalca Froling in vseh lesnih izdelkov, ki jih lahko izdelajo. Po pogostitvi smo se po kolesarski poti odpeljali po levem bregu Savinje do Mozirja, kjer so imeli na Sejmišču golažijado. Na precej dobro obiskani prireditvi so si obiskovalci z zanimanjem ogledali starodobne kolesarke in kolesarje, ki so na svojih še starejših kolesih naredili nekaj krogov okoli Sejmišča. Po krajšem postanku in fotografiranju smo odšli proti občini Mozirje, kjer smo kolesa naložili na vozila in se odpeljali na zaključek v Gaberke pod Kozolec.

A. GRUDNIK

Starodobniki Mozirje, Občina 2022 Foto A. Grudnik

Starodobniki Mozirski trg 2022 Foto A. Grudnik

Starodobniki Mozirski trg 2022 Foto A. Grudnik

Darko Bele je z roko pokazal višino Savinje ob katastrofalni poplavi 1990. Foto A. Grudnik

Starodobniki Mozirski gaj 2022 Foto A. Grudnik

Starodobniki Mozirski gaj 2022 Foto A. Grudnik

Starodobniki Mozirski gaj 2022 Foto A. Grudnik

Starodobniki Biomasa Nazarije 2022 Foto A. Grudnik

Starodobniki Mozirje Sejmišče 2022 Foto A. Grudnik

Čiste jame – dobra voda

Jame so bile v preteklosti naš dom. Nato so služile za zavetje pastirjem ter kasneje vojakom med prvo in drugo svetovno vojno. Skozi vso našo zgodovino imajo jame zelo prepleten odnos s človekom. Danes smo z jamami najbolj povezani preko vode.

Jame so namreč naravni zalogovniki vode. Vsak izmed nas si želi, da bi pil dobro vodo. Sploh v vročih poletnih mesecih, ko paše mrzlo pivo ali limonada, se zavemo, da je kvaliteta tega napitka zaradi vode, ki je v njem. Trend življenja, ki ga živimo, prinaša veliko dobrega, pa tudi slabega in postavlja na kocko tudi nam tako samoumevno tekočino – vodo. Kraški tereni nimajo veliko možnosti filtracije vode. To pomeni: kar odvržem v kraški svet, to bom dobil v kozarcu vode. Jamarji, ki raziskujemo podzemlje, se tega toliko bolj zavedamo. Naše raziskovanje jame se namreč začne nekje na vrhu hriba pri vходу v jamo, od koder lahko sledimo jami vse do izvira, kjer na svetlo priteče voda, ki je jamo izdolbla. Lahko naredimo tudi obratno: raziskujemo jame od izvira in do nekega vhoda, ki je seveda višje ležeč. Ta pot jame je lahko dolga po več kilometrov in je skrita očem. Tako jamarji vidimo, kaj vse pride v jamo in kaj vse gre do teh zbiralnikov vode. Zato

Tri jame v Penku

Janko nas je že v začetku leta razveselil z novico, da ve za nekaj za nas novih jam. Nato smo čakali na tisti pravi čas, da gremo v akcijo. Če nam uspe, naredimo takšne ogled organizirano, da določimo en dan, ko se zberemo in gremo do jam.

Lahko pa se zgodi spontan ogled kot v tem primeru. Na deževno soboto sem ravno zaključeval z risanjem Dvorane 3 do 12 v Breznu presenečenj, ko me kliče Janko. »Pridita z Leo v Penk, je prav lepo kislo vreme, da gremo do Mešičeve žage pogledat jame.«

Hitro sem nabral opremo za merjenje, ostalo potrebno in že sva se peljala v Penk. Janka in Valerijo sva srečala, ko sta ravno pozdravljala lastnika, ki je kazal na steno za njihovo žago. Kako naluknjana stena je bila pred nami. Skoraj nisi vedel, kam bi potisnil nos, povsod se je videla luknja. Najprej sem poklical okrepitve: Tilna, ki je najbližje. Rekel sem mu, da imamo intervencijo. Za trenutek je utihnil na drugi strani telefona, nato pa sem mu le povedal, da imamo intervencijo: merjenje za nas novih jam, ki pa so jih domačini že dobro poznali. Kot otroci so jih pred desetletji prelezli po dolgem in počez. Potencialnih vhodov je bilo toliko, tako smo zavzeli vsak svoj vhod. Lea je kopala svojo jamo, Janko in Valerija sta vlekla kamne iz svoje jame. Midva s Tilnom pa sva tiščala nos v ozek vhod. Zadaj se je videla kamrica, kar je dalo upanje, da se le zbašemo skozi vhod. Tilnu je nekako hitro uspelo. Jaz sem poskušal in poskušal, a ni šlo. En majhen roglj ni pustil, da bi se moje telo zvililo kot črv skozi vhodno ožino. Ampak trma je bila močnejša in rdeč

smo zelo zaskrbljeni, ko najdemo onesnaženo jamo, saj je koncentracija onesnaženosti včasih tolikšna, da lahko ogrozi pitno vodo. Lani smo v Breznu 2 pri Kecejevi jami opazili smeti. Ko smo se spustili v jamo, se je izkazalo, da gre za nekaj dosti bolj nevarnega od »običajnih« odpadkov. Naleteli smo na mrhovino ali klavne odpadke, zavito v polivinilaste vrečke. Vse to je ležalo v hladnem prostoru, idealnem za počasno gnitje in propadanje, kar omogoča pogoje za razvoj zelo nevarnih bakterij, kot na primer antraks. In v Breznu 2 pri Kecejevi jami ni bilo samo nekaj vreč. Odpadkov je bilo toliko, da jame nismo mogli očistiti v enem delu, temveč smo jo čistili dvakrat. V prvi akciji smo potegnili ven polno avtoprikolico vreč. Zaradi smradu in nevarnosti pri delu smo morali naše delo prekiniti. Nadaljevali smo v letu 2022.

Brezno je podobno vodnjaku: enovito brezno, globoko 20 metrov. Ko zgornja ekipa vleče smeti ven, se spodnja ekipa, ki polni vreče z odpadki, nima prostora nikamor odmakniti pred padajočimi nevarnostmi. Tvegajo svoje življenje za čisto pitno vodo nekoga, ki tam živi. Za bližnje kmetije, ki bi lahko ostale odrezane od vode, če bi samo iz ene vreče pričelo iztekati v izvir kaj nevarnega. Posledično bi se morala voda dostavljati do uporabnikov s kamioni in kasneje postavljati nov vodovod iz drugega vodnega vira. Na zadnji letošnji akciji smo zopet iz jame potegnili vrečo za eno avtoprikolico. Tilen in Valerija sta se že drugo leto zapored spustila v jamo, da dokončata čiščenje

brezna. Smo že mislili, da nam ne bo uspelo, saj je Tilna pričel mučiti glavobol in vrtoglavica ter se je moral vrniti na čisti zrak. Ampak ko smo osvežili ekipo, smo ugotovili, da bo morda uspelo. Iz jame smo potegnili vse vreče s »crkovino«. Ko sem stal na kamnitem grušču v čisti jami, sem pozabil, kako zelo je bilo težko. Kako smo skoraj obupali, ker je bilo smeti res ogromno. In zopet je nam uspelo. Na Dobrovrljah je zopet očiščena ena jama. Zahvala gre Valeriji in Tilnu, ki sta opravila levji delež, ter vsem našim jamarjem. Zahvaljujemo se županu Občine Mozirje g. Ivanu Suhoveršniku, ki je prislunil problemu in nas podprl pri izvedbi. Upajmo, da bo takšnih novic čim manj in da bomo jame dojemali kot pipo, iz katere priteče voda v naš kozarec in ne kot koš za smeti.

Foto arhiv ŠJKPT

v obraz kot kuhan rak mi je uspelo skozi. Rebra so me od tega podviga bolela še ves naslednji teden. Jama je bila pravi labirint. Polno ozkih rogov, ki so se povezovali ali pa so se nekam neznano v ozkih dimenzijah nadaljevali. In skozi njih sva slišala Janka, kako razbija v sosednji jami. Izmerila sva 21 metrov jame, ki se razvija res v malem prostoru. Poimenovali smo jo Mešičev labirint. V manjših mukah sem prišel ven. Nato sva odšla do Lejine jame, ki je prekopala vhodno ožino in se znašla v delu, kjer se rova delita na levo in desno, ampak se oba

zasuto končata. Jama smo poimenovali Boštjanov brlog. Tretja jama, kjer sta vhod odkopala Valerija in Janko, pa je bila zopet dokaj razvejana; poimenovali smo jo Maticove kamin, po značilnem kaminu na vhodu. Tudi v tej jami smo namerili 19 metrov. Zelo ozka jama. Tilen je nato preveril še eno luknjo sredi stene, ampak je bila prekratka. Zanimiv deževni dan, ki se je tako spontano razvil v ploden raziskovalni dan.

Foto arhiv ŠJKPT

ŠJKPT

ŠJKPT

INTERVJU

»Da sem lahko prišla v oddajo, sem naredila okoli 80 imitacij«

Eva Boto o svojih izkušnjah na Evroviziji, Znan obraz ima svoj glas in več

Eva Boto je bila zmagovalka oddaje Znan obraz ima svoj glas, a to niti približno ni njen največji dosežek v življenju, saj je še v času, ko je vsakodnevno hodila na gimnazijo, zmagala na slovenskem šovu za iskanje pesmi za Evrovizijo – Misija Evrovizija v letu 2012. S pesmijo Verjamem je kot najmlajša tekmovalka Evrovizije v zgodovini nastopala na odru glavnega mesta Azerbajdžana. Istega leta se je udeležila še enega slovenskega festivala – ponovno obujenih Melodij morja in sonca, kjer se je predstavila s pesmijo Dvigni mi krila in zasedla 2. mesto. Leto 2012 je zaznamovalo tudi sodelovanje z Janom Plestenjakom pri pesmi To leto bo moje, eni največjih slovenskih uspešnic tistega leta. Po končani gimnaziji se je vpisala na Pedagoško fakulteto v Mariboru. Dve leti pozneje je na mednarodnem festivalu za mlade pevce Silver Yantra v Bolgariji osvojila glavno nagrado, dve leti zatem pa je zmagala na Popevki. Leta 2017 se je začela tudi njena kariera na radiu, kot voditeljica na radiu Center, poleg vodenja radijske oddaje Top10ob10ih pa je ob spremstvu Bojana Cvjetičanina ter Arneti vodila tudi letošnjo Emo Freš. Njen prvi album je izšel leta 2019 z imenom Ko najdeš sebe, nastal pa je v sodelovanju s producentom Žanom Serčičem.

Kako so potekali dnevi po koncu Misije Evrovizije in do začetka Evrovizije?

Na Misiji Evroviziji in Evroviziji sem bila v času, ko sem hodila na Gimnazijo v drugi letnik in sem tisti čas nastopaj ogromno manjkala pri pouku (teste sem pisala, medtem ko so se moji sošolci

Foto Rok Bačovnik

namakali v bazenu in uživali med glavnimi počitnicami). Sama Misija Evrovizija je trajala skoraj pol leta, iz tedna v teden smo imeli novo oddajo, vsak teden smo peli nove pesmi, nove priredbe. Potem ko je v finalu publika izbrala pesem Verjamem za zmagovalno, so sledile priprave, bili smo na različnih gostovanjih po tujih državah, kjer sem predstavljala našo pesem. Pred nastopom na velikem odru smo seveda imeli še ogromno tonskih vaj, prve so potekale čisto ločeno v posebnih sobah, naslednje pa na odru. Vaj na odru se še živo spominim; ko sem stala na odru in mi je laser odšteval čas do nastopa in sem potem začela peti. Nič se ne da primerjati s tem, res je bilo noro.

Česa si se pri 16 najbolj veselila pri nastopu na Evroviziji? Kaj bi bilo drugače, če bi bila tam 10 let pozneje?

Takrat so se mi uresničile otroške sanje, kar lahko reče res malokdo. Veselila sem se celotnega nastopa, saj sem se zavedala, da bo to izkušnja mojega življenja.

Leto prej sva z mamom gledali nastop Maje Keuc na evrovizijskem odru in sem pri svojih petnajstih rekla: »Veš mama, jaz bom pa naslednje leto stala na tistem odru.« »Ka si ti nora! Ka hočeš, da mene kap trofi?« je bil takrat njen odgovor. A z njo je danes vse v redu, jaz pa sem takrat vse doživljala skozi oči otroka in če bi bila tam 10 let pozneje, vem, da bi na vse gledala čisto drugače.

Če bi imela možnost še enkrat iti skozi izkušnjo Evrovizije ali Znan obraz ima svoj glas, kaj bi izbrala?

Oboje. A ZOISG imam še bolj sveže v svojem spominu, tam je bilo res NORO. Že samo za advicije sem naredila okoli 80 imitacij, da so se odgovorni odločili, če sem primerna za oddajo. Skozi ves šov smo gurali, bilo je izredno naporno, ampak sem prepričana, da če bi me vprašali, ali bi šla skozi to še enkrat, bi takoj rekla ja, ker sem res noro uživala.

Foto Rok Bačovnik

EVA ŠUMAH

Foto Rok Bačovnik

Se ti zdi, da si pri katerem ZOISG nastopu doživela kakšno »razodetje«/prelomnico?

Tam na sredini v 5. oddaji sem res doživela prelomnico, ko sem za imitacijo dobila Ariano Grande. Takrat se mi je bilo izredno težko vživeti vanjo, dodatno pa sem bila tako utrujena, da sem bila (skupaj z vsemi sotekmovalci) postavljena pred mentalne zapore, prek katerih sem morala, če sem hotela dati vse od sebe, in to sem tudi naredila. Zanimivo je, da zdaj, ko gledam na ta nastop kot preteklost, si mislim, da sploh ni bilo kaj takega.

Priprave na kateri ZOISG nastop so te najbolj zaznamovale?

Oh, Challe Salle. Takrat sem bila kot ena Challese, njegova mlajša sestra. Živo se spominim, ko sem prišla iz dvigala in se je cel studio začel smejati, jaz pa sem morala ostati v liku, čeprav sem navajena, da se ob smešnih stvareh tako zelo smejim, da ne morem nehati. Res sem čutila veliko odgovornost. Challe je bil tam kot 4. žirant in meja med uspešno imitacijo in imitacijo, ki izpade kot karikaturna, je tanka.

Kako meriš uspeh?

Uspeh v moji karieri, uspeh v glasbenih vodah je zelo odvisen. Sama bi rekla, da ni lepšega

Foto Rok Bačovnik

občutka, ko ljudje pejejo moje pesmi, ko znajo besedilo na pamet in delijo svojo energijo z menoj, ko sem na odru. Na splošno pa je uspeh to, da lahko počnem to, kar me najbolj na svetu veseli, kar imam najraje, zame je to glasba, zdi se mi, da je to moje poslanstvo in to, da mi je to kot služba oz. kot način življenja, je res moja sreča in moj uspeh.

V Ravnah pri Šoštanju so 24. 6. 2022 praznovali krajevni praznik in dan državnosti. Ker je v Ravnah kultura doma, so pripravili slavnostno proslavo in koncert Eve Boto. Kulturno-umetniško društvo Ravne in Krajevna skupnost Ravne sta kot glavna organizatorja odprla tudi letni oder ter odprla na novo asfaltiran cestni odsek, ki pelje

Šoštanski veterani proslavili dan državnosti v Skornem pri Šoštanju

Osrednjo proslavo ob Dnevu državnosti v občini Šoštanj so kot vsako leto tudi tokrat pripravili v Skornem, na predvečer tega za Slovenijo izjemno pomembnega praznika, saj je to dan, ko je naša država postala neodvisna.

Zbrane je na prireditvenem prostoru v Skornem v imenu organizatorja nagovoril Srečko Stropnik, predsednik Turističnega društva Skorno, ki je med drugim dejal: »Krajani Skornega smo lahko ponosni, da proslavljamo državni praznik celotne občine Šoštanj v našem kraju. Današnja priložnost pa ni le proslava. 31 let je od tega, ko smo se osamosvojili. Praznujmo vsi skupaj, ne glede na starost, in bodimo ponosni na to, kar imamo. Skupaj proslavimo ta praznik. Pred pričetkom osrednje prireditve so župan Občine Šoštanj Darko Menih, predsednik krajevnega društva Skorno – Florjan Matej Skornšek, predsednik ZB NOB Skorno – Florjan – Bele Vode in podpredsednik OZVVS Šoštanj Roman Oblak, predsed-

Izkušnja na katerem pevskem tekmovanju ti ostaja v najlepšem spominu?

Vse izkušnje so me izoblikovale, da sem to, kar sem, vse imam v lepem spominu. A Evrovizija, Popevka in MMS so res posebne, ker sem si dolgo želela stati na tistem odru in nato, ko sem bila tam, je to nepopisen občutek. Pri Evroviziji sem si uresničila svoje dolgoletne otroške sanje, a tudi na Popevki sem si dolgo želela peti in prav tako MMS.

Bi bila raje vse življenje radijska voditeljica ali voditeljica pevskih tekmovanj, kot je bila letošnja Ema Freš?

Biti radijska voditeljica je res super, tja lahko grem v pižami ali trenerki in v natikačih in me nihče ne vidi, samo poslušajo me. Na radio pridem vsako soboto v najbolj udobnih oblačilih in to bi raje rada delala še naprej.

Mi poveš prigodo, ki ti prva pride na misel, ko pomisliš na:

BOJANA CVJETIČANINA – Njihova skupina Joker Out. On s svojo skupino je velika vzhajajoča

do odra. Slavnostni govornik je bil predsednik KS Ravne Jože Sovič, prisotne pa je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih. Prireditev so povezovali Amadeja Sovič, Špela Sovič in Marko Potočnik, ki je vodil tudi celotno organizacijo dogodka. Prireditev kot tudi koncert Eve je spremljal v živo bend Tomija Puricha. Predstavile

zvezda. Res je zelo karizmatičen in ga še dolgo vidim na slovenski glasbeni sceni, za njim pa vidim ogromno kričečih najstnic, ki bodo govorile, kako je lep.

DAVIDA AMARA – On je največje srce tega sveta. Midva sva zelo dobra prijatelja, slišiva se tedensko in sva se tudi vsa ta leta, odkar se poznava, tudi ko je živel v Manchestru. Nadvse rada spremljam njegove priredbe. Njegov glas mi poboža dušo. Ko sva se prvič srečala, je bilo, kot bi se poznala že dvajset let, takoj sva se ujela.

NIKO KRMEC – Spomni me na naš nov videospot, ki izide zelo kmalu in je ona napisala scenarij za celoten videospot tega novega komada Nočem, da greš; ta videospot je tudi zrezirala in je bila VRHUNSKA. Res je zelo zelo talentirana.

ŽANA SERČIČA – On je kot moj brat. Deset let sva že zelo dobra prijatelja, on je tudi moj producent. Zelo rada spremljam njegov glasbeni razvoj in upam, da ga bom lahko še dolgo.

so se tudi sekcije KUD-a Ravne – vokalna skupina Planike, harmonikarska sekcija in »Tamladi KUD-ovci«. Prireditev je bila najbolj obiskana do sedaj, kar pomeni, da so Marko in ekipa na pravi poti, s svojim programom pa se znajo dotakniti src ljudi.

Marko Potočnik

LEON STROPNIK

nik turističnega društva Skorno Srečko Stropnik, predsednik krajevnega društva Bele Vode Alojz Hriberšek in ostali člani položili venec pri spominskem obeležju v Belih Vodah in spomeniku NOB v Skornem.

Osrednji govornik na prireditvi je bil župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je orisal potek osamosvajanja naše mlade države za vse generacije, ki nas bodo vodile v bodoče. Poudaril je vse pomembne dogodke, ki so pripeljali državo Slovenijo do tu, kjer smo danes. Kljub temu da so bile na vladi različne stranke in ljudje, ki so jo vodili, so imeli isti cilj, da državo vodijo po najboljših močeh. Vrednote, kot so strpnost, medsebojno razumevanje in enotnost, kot smo jo imeli na plebiscitu leta 1991, bi lahko popeljali našo lepo Slovenijo v še bolj pravično in brezskrbno državo, tako pa se včasih zdi, da pihamo vsak v svoj rog, kjer zvok eni slišijo, drugi pa ne. Kljub temu smo veseli in ponosni, da imamo svojo državo Slovenijo. Prav je, da se pogovarjamo tudi z mlajšimi generacijami in njihovimi otroki, ki jih takrat še sploh ni bilo, da bodo vedeli, kako je nastala Slovenija. Poudaril je tudi, da je lepo spet po dveh letih videti množico ljudi in da lahko praznujemo tako, kot je bilo to pred časom korone. Zaželel je vsem prisotnim lepo praznovanje in zaključil z željo, da bo tako tudi v prihodnje.

Zbrane je nagovoril tudi predsednik krajevnega skupnosti Skorno – Florjan Matej Skornšek, ki je ponosen, da se ta prireditev dogaja prav v tej krajevni skupnosti in poudaril pomen osamosvajanja Slovenije. Prav tako si želi, da bi se tudi

naslednje leto zbrali tukaj in proslavili ta praznik. V kratkem nagovoru je zbrane pozdravil in nagovoril tudi predsednik ZB NOB Skorno – Florjan – Bele Vode in podpredsednik OZVVS Šoštanj Roman Oblak, ki je v imenu obeh organizacij omenil sodelovanje in pomen države. Prireditev, ki jo je povezovala Jasmina Stropnik, se je pričela z zvoki pihalnega orkestra Zarja Šoštanj in z Zdravljico domačega pevskega zbora. S svojimi igralskimi, pevskimi in plesnimi točkami so program med govori popestrili tudi otroci iz domačega kraja, ki jim nadarjenosti ne manjka. Slovesnost so s svojimi čudovitimi melodijami zaključili člani pihalnega orkestra Zarja Šoštanj. Za plesne korake in veselo vzdušje je dolgo v noč poskrbel še ansambel Naveza, za pijačo in jedajočo pa zvesti člani turističnega društva Skorno.

Foto arhiv ZVVS

PLANINSTVO

Lastovo kraj

Ob deseti obletnici projekta Planinarjenje po otokih Jadranskega morja, ki ga je v okviru PD Velenje začel profesor Andrej Kuzman, verodostojno pa nadaljuje Marjan Karlovčec Kara z nekaterimi vodniki, bosta letos izvedena kar dva izleta. Drugi septembra, bo planince vodil v Tučepe na Makarski rivieri, prvo letošnje planinarjenje od konca maja in do začetka junija pa je že za nami. Planinci in tudi gostje Relax turizma pod vodstvom Nevenke Švener, ki že leta odlično sodeluje z velenjskimi planinci, smo obiskali otočje Lastovo in šest dni prebivali na največjem otoku Lastovo.

Kako strniti vtise, da ne bo zvenelo preveč osebno, hkrati pa tudi ne preveč potopisno? Težko, kajti vsak je ta izlet doživljal po svoje in si ga tudi po svoje organiziral. Ravno to je čar tega projekta. Prilagodljivost in preprostost. Tudi otok sam in bivanje na njem je bilo preprosto. In upam, da bo tako tudi ostalo. Kajti to otočje v južnem Jadranu je resnično prvobitno, redko naseljeno, zeleno, z ostanki objektov nekdanje jugoslovanske vojske, ki je imela tukaj močna oporišča, in z domačini, ki jim zagotovo ni do množičnega turizma. Edini hotel na otoku Lastovo Solitud, v katerem smo prebivali, je opremljen skromno, lahko bi rekli »back to the past«, a vendar! Koliko in kaj pa potrebuješ za lep dopust? Vprašajmo se odkrito, zakaj bi radi imeli na dopustu vse, kot imamo doma? Zakaj potem sploh gremo drugam, če bi radi spali kot doma, jedli kot doma, celo kavo spili iz iste skodelice?

Ja, seveda, vsak si dopust predstavlja drugače, a tisti, ki smo se podali na to pot, smo vedeli, da bo drugačna. In ta drugačnost je bila čudovita. Skratka, če preskočimo vožnjo iz Velenja do Splita v nočnih urah, ki smo jo v glavnem prespali (res, avtobus je bil tudi udoben), smo v Split prispeli ravno pravi čas, da smo si pred trajektom za Lastovo ogledali staro mestno jedro in se nekateri povzpeli tudi na Marjan.

Če bi hotela opisovati Split iz prve roke ... potem bi morala poklicati na pomoč Šoštanjčanko Vero Hrga. Ta živi v Splitu že nekaj desetletij, vodi slovensko skupnost in ve o Splitu skoraj vse. Žal sva se zgrešili, bilo je premalo časa. Kljub temu sem našla Dioklecijanovo palačo (naj vas ne zavede, to ni ena zgradba, to je ogromen kompleks iz 4. stoletja), pregrešno drago stranišče in ogromen spomenik škofu Grgurju Ninskemu. Približno v tem vrstnem redu, preden smo šli na čarobni Marjan skupaj z neutrudnim vodičem Marjanom.

Foto Milojka B. Komprij

Hrib me je očaral, tudi židovsko pokopališče na njem je več kot vredno trenutka miru, pogled na Split pa razkrije idilično staro mesto in manj idilično sodobno arhitekturo, skupaj z grdo zeleno stavbo v pristanišču (rezultat nekega petičneža brez okusa) in ostalimi objekti, ki omogočajo preživetje skoraj 170.000 prebivalcem. Kot rečeno, če bi hotela pisati o Splitu ...

Trajekt je bil ogromen in ogromno se nas je tudi porazporedilo zunaj in znotraj njega. Sem povedala, da imamo izletniki poleg vodičev zraven živo glasbo? Ne? Torej **Zmago Ojstešek** in **Darko Mlakar** sta pospremila izplovbo trajekta s slovensko glasbo, ki je bila očitno zelo všeč vsem prisotnim na plovilu (kako tudi ne, oba sta odlična glasbenika, Darko pa izjemno na vokalu). Tako sta bila ob navdušenem ploskanju primorana igrati skoraj ves čas. Pomagali so jima burni vokali navijačev Hajduka, ki so se vračali domov. Hajduk je očino prejšnji večer zmagal (hm ... zato je bil Split zjutraj poln smetja). Ne vem, proti komu so igrali nogometiški, vem pa, da so zapečeni hrvaški domoljubi, preden so se izkrcali v Veli Luki, znali na pamet vse slovenske pesmi. Mi pa vse hrvaške, kar ni tako čudno kot pa prvo. Tako smo ob skupnem veseljačenju prezrli plovbo mimo Šolte, Brača (mislim, da sem sama ujela malo Hvara) in se ob pogledu na Pelješac spomnili lanskega planinarjenja po Pelješcu in sv. Ilija, na katerega smo lezli nekega lanskega vročega septembrskega dne. Skratka, pet ur smo preživeli v izjemno prijetni družbi, uživali na soncu ali pa se drenjali ob šanku.

Foto Milojka B. Komprij

Foto Milojka B. Komprij

MILOJKA B. KOMPRIJ

Tu, ali pa že prej nastopi Srečko. **Srečko Lovrenčič** je bil vodič na avtobusu št. 2 in je že v Velenju dal vedeti, da veliko ve. Zanimiv pripovedovalec (po poklicu pravnik, po srcu zgodovinar in kulturnik) je znal vnesti med množico ravno pravo obliko sproščenosti, da se je v nekem vznese-nem trenutku na trajektu tudi plesalo. Pri tem se je Srečko s partnerko izkazal brez konkurence. Ob tem zanimivost. Ob večerji v jedilnici hotela (beri terasi z lesenimi klopmi) smo doživeli dejavu. Receptor, ki nam je ob prihodu razdelil ključke in nas uvedel v čudoviti svet hotelskega kompleksa, se je namreč pri večerji dokazal kot spreten natak. Tudi na zajtrku je bilo podobno. Vsi so delali vse. Seveda moram ob tem še enkrat spomniti, da smo bili na Lastovu pred sezono, da je osebja očitno malo, da je to otok, da so otočani zelo prijazni, a ... kot mi je rekel trgovec v edini trgovini v radiju štirih kilometrov, ko mi je kruh postregel kar z roko: »Kaj hočete, to je Lastovo!« Otok Lastovo, kjer smo v Ublju pristali s trajektom in se potem nastanili v Pasadurju, ti seže pod kožo. Ne vem, kaj bi najraje opisovala, čudovito naravo, zgodovino, način življenja ali preprosto to, da potrebuješ samo nekaj ur in se počutiš domače. Brez svoje šalce za kavo. Planinsko društvo Velenje, kot rečeno, vodi projekt planinarjenja že deset let. Poleg članov društva se jim pogosto pridružijo tudi drugi. Ravno zato je pomembno, da so na poti zraven izjemni vodniki in izkušeni gorniki. Poleg Marjana je bilo tudi na predvidenih turah po vrhovih Lastova

z nami nekaj bolj izkušenih, ki bi v primeru ne-zgode lahko priskočili na pomoč. K sreči je na poteh, ki so jih pripravili, nismo potrebovali, prav pa je prišlo kakšno opozorilo.

Ni izlet, ki jih je pripravil Kara, so vabili na štiri lokacije. Treba je povedati, da je na Lastovem kar trinajst vrhov nad 200 metrov višine. Kljub temu da sem se vabilu spretno izmikala, bi mi bilo žal, če ne bi izkoristila ponujenih tur. Resnici na ljubo sem izpustila Hom (417), kajti smaragdno zeleno in mrzlo morje na 0, je bilo veliko bolj vabljivo kot strm vzpon in sonce v čelo. A kakor je komu lepeše.

Po prvi odlično prespani noči (neverjetno kaj delajo stari jogiji) smo jo mahnil na Jurjev vrh. Nič zahtevnega in ne vem koliko ima smisel, da opisujem pot mimo Pojic ... Cilj je bil 164 m visok Jurjev vrh, od koder je bil razgled proti ostalim otokom arhipelaga: Mrčara, Vlašnik, na sam otok in proti celini. Na poti je bilo nekaj opustelih vojaških objektov, na vrhu, v čuvajnici, še celo nekaj opreme s posteljo vred. Tudi nazaj grede je pokrajina nudila obilja čudovitih pogledov, obiskali pa smo tudi Uvalo Kremeno in skrivališče za čolne ali podmornico, tega nismo čisto razjasnili.

Podoben »izletek« je bil naslednji dan v luko Mali Lago, ki leži na severni strani med otokoma Lastovo in Prežba. Zaliv Krušica je vabil, da zagazimo s peščene plaže v prijetno hladno morsko penino. Na razgledišču Maslina pa smo spet gledali navzdol. Kdo je že rekel, zakaj toliko hodimo v hrib, če je pa spodaj tako lepo?

Popoldan smo se zapeljali na pukušino ... hm ... nečesa, kar nudi mesto Lastovo, in se mimogrede ustavili na Homu, kjer je tudi pristajališče za helikopterje in spet božanski razgled na ... vsepovsod. Tudi Korčulo je videti in pa Vis in pa zanimiva Skrivena luka je vabila, da se v gostišču, kjer so imeli vse, razen hladne pijače in

Foto Milojka B. Komprij

sladoleda, tudi okrepčamo. Tudi mimo kampa, čepečega med oljkami, smo se peljali, menda se mu reče Zaglav.

Kot rečeno, sem hrabro izpustila Hom, ki je bil planiran za tretji dan, nekaj pa jih je garalo tudi za nas, ki smo poležavali na hotelski plaži. Baje je bilo vredno ... smo se strinjali oboji.

Neverjetno, kako so drveli dnevi. Lepo vreme, dobra družba, glasba in ples ob večerih, nastop domače ženske klape, nevsiljivo strokovno vodenje, tudi s strani vodiča ostalih Relaxovih turistov Darka Bezenška. Z njim in Nevenko so se tudi naši planinci popeljali z ladjico okoli otokov, predzadnji in si pred zadnji dan privoščili ogled Korčule, prijetno osebje ... kaj še? Aja, samopostrežni zajtrki so bili božanski (tisto kilo ali dve sem se tako nameravala zrediti), domače dobrote, maslo, ki je dišalo, kot je dišalo včasih, marmelade, različni kolači pod skupnim imenom mmmm... Res se je bilo neverjetno dobro prepuščati umirjeni in hkrati vznemirljivi dogodivščini.

Naučila sem se jesti ribo, potem ko mi je koščica obtičala v grlu, in naučila sem se, da ni vse samo po sebi umevno. Če bi na primer doma pozabila kopalke ... bi se vseeno kopala, kajti skrivnih zalivčkov in prostora je na Lastovem več kot dovolj. Ne bi pa jih mogla kupiti, to pa res. Kopalke namreč. Pa tudi tople hrane ni bilo čez dan, to moram povedati v imenu mojega moža, ki se je ob obisku trgovine založil s paštetami in siri za primer hude lakote in vojne. A ker smo imeli kar dvakrat organiziran izlet mesta Lastovo in pukušino domačih dobrot, mislim, da ni nihče pogrešal goveje juhe.

Pred skorajšnjim slovesom z otoka pa še en izlet in prijetnih 12 km po obalni cesti in v notranjost otoka. Ubli (znan že iz rimskih časov) sem že omenila, tudi tu so ostanki nekdanje JLA, večstanovanjske hiše za nekdanje oficirje. Lepa bazilika sv. Petra je bila žal zaklenjena, opuščena vojašnica na Zle polju pa prepišana, porušena, a še vedno s sledmi nekdanje organiziranosti in lahko rečem kar mogočnosti vojske. Pot smo nadaljevali mimo topniških položajev (česa že?) in nazaj, omenjeni so bili kraji Obrovca in Kamenice Punta, a ne vem, če v tem vrstnem redu.

Oprostite mi moje pomanjkanje zemljepisnih opisov, imena se izgubijo, zamenjajo, pozabijo,

Foto Milojka B. Komprij

bralcu tudi nič ne pomenijo, ostane pa tisto, kar je vsak zase ponotranjil, česar pa se žal ne da identično prenesti ne na papir. Zato toplo priporočam osebno izkušnjo, zaenkrat še skoraj neokrnjene narave (od leta 2006 je Lastovsko otočje narodni park), ostankov polpretekle zgodovine in življenja (skoraj) brez interneta.

Pot nazaj je pač pot nazaj. Skupni imenovalec vprašanih izletnikov je bil: »Prehitro je minilo.« Skupni imenovalec organizatorjev pa: »Vabljeni na naslednjo pustolovščino s Planinskim društvom Velenje in Relax turizmom.« Vodenje s strani društva in Relaxovo osebje z Nevenko, izkušeno turistično vodnico vred, je bilo top.

Še nekaj statistike s strani Marjana Karlovčeca Kare, doma iz Topolšice, izkušene planinca. V teh desetih letih so planinarili trikrat na Visu, enkrat na Korčuli, trikrat na Lastovem, enkrat na Hvaru, enkrat na Braču in Pelješcu. Udeleženci teh izletov so bili stari od 18 do 88 let, največ jih je bilo v skupini 139. Do sedaj, brez nezgod. Vedno so prisotni dva ali trije vodniki, program pa je dosegljiv na spletni strani PD Velenje.

p. s. Z možem naju je zelo sram, da nisva čistilki pustila nobene napitnine. Res je vzorno skrbelo za čistočo. Trajekt je iz Ublja (menda edini ta dan) odpeljal ob nečloveški 4. uri zjutraj in sva preprosto pozabila pustiti pripravljen denar v sobi. Tako da ... ni kaj! Bo treba še enkrat na pot.

JOŽE MIKLAVC

FOTOKARIKATURA

Dva vesela zalezeta za enega

Legenda med hribolazci iz občine Šoštanj je prav gotovo podpredsednik PD Velenje iz Topolšice Marjan Karlovčec Kara, ki prav te dni skrbno pripravlja skupaj s kolegicami in kolegi gorniki projekt planinskih pohodov na Mozirske planine Varno v gore 22. Le mesec nazaj pa je vodil po nizkih gorskih turah Lastova. Bojan Lešnik mu je sredi Jadranskega morja skušal pomagati le tako, da mu ni škodoval!

Brez motorne kosilnice Marjan Karlovčec Kara in štomar za vedno Bojan Lešnik sta dala od sebe vse, da bi bilo vsem lepo. Foto Jože Miklavc

Varno v gore 2022

Po slikovitih Mozirskih planinah tudi z dobrodelno noto 2. julija

V korektnem sodelovanju s planinskimi društvi Šoštanj, Vinska Gora, Šmartno ob Paki, Škale, Mislinja ter PD Velenje društva že desetletje izvajajo skupno akcijo **Varno v gore**. Letos se je s posebnim interesom pridružil tudi PD Mozirje, prireditelj tega skupnega druženja pa so planinci iz PD Šoštanj v dogovoru z drugimi sklenili, da obiščejo znane in priljubljene Mozirske planine. Letošnja dobrodelna akcija zbiranja pomoči za izgradnjo planinskega doma Mozirska koča je v interesu vseh, še zlasti vseh, ki so neposredno povezani s to planino. Na tem skupnem druženju planincev iz omenjenih društev je organizator letos izbral zanimiv cilj, ki bo s svojo zahtevnostjo privlačen za vse težavnostne kategorije. Vsako leto je kot glavni organizator v zaporedju drugo društvo. Ob sodelovanju domačinov PD Mozirje bo potek pohodov še bolj zanimiv ter z dobrodelno noto, saj si vsi resni planinci želijo, da se načrti izgradnje pogorele Mozirske koče domačinom uresničijo po načrtih. Pri vseh omenjenih PD so možne prijave za tri različno zahtevne, slikovite pohode, ki se zaključijo pri gradbišču novega planinskega doma pod Moravo (začasna lokacija je objekt gorske

reševalne službe Celje). Udeleženci lahko izbirajo med tremi trasami: Mozirske planine, Planinska Ravna, Mozirska koča, Boskovec, Hleviška planina, Stari stani, Medvedjak, mimo hotela do kočice GRS Celje (3 ure). Druga smer je od izvira Ljubije preko Konečke planine na Boskovec ter spust do istega cilja v Moravi (4,30 ure). Tretja, manj pogosta trasa je od Belih peči do Stona, Konjski vrh čez Tirske peči na Medvedjak, Stari stani in Morava (4 ure). Delček cene za vsakega udeleženca je namenjen kot solidarnostna pomoč za postavitev povsem nove Mozirske kočice, ki bo v tem času dobila streho in obet, da se do konca leta doseže terminski plan izgradnje v rekordnem času. Ker je osnovni namen pohodništva v utrjevanju hoje in vzgoje planincev v duhu varnosti, so organizatorji v razpisih navedli potrebe v opremi in težavnosti poti ter druge napotke z logistiko ter skrajnim terminom prijave 30. junij. Organizatorji in tehnični vodje so za prvo smer **Danilo Verzelak**, za drugo **Jurij Drev** ter za Tirske peči **Marjan Karlovčec Kara**. Za izvedbo so zadolženi vodniki PZS iz vseh društev. Ti sporočajo, da si naj udeleženci izberejo turo, za katero bodo fizično in z ustrezno opremo pripravljene, in po možnosti čim prej. Vsi udeleženci akcije Varno v gore se bodo po končanih pohodih srečali na skupnem cilju, na druženju pri koči GRS Celje (pri gradbišču planinskega doma med 14. in 16. uro).

Za binško praznik na Veliki planini tudi pastir Franc Urbanc

15. srečanje znamenitih pastirjev in Franjevih »Klobukarjev«

Vse se je začelo na Smrekovcu leta 2008, ko so prijatelji na skrivaj priredili dogodek pastirskemu prijatelju, planincu in izdelovalcu posebnih kožnih klobukov Ljubencu Franju Marovtu. Nekdanji poklicni voznik, predvsem vse do upokojitve priljubljeni vozniku avtobusa tedanjega Izletnika, ki je vozil tudi na redni progi Celje–Velenje–Šoštanj in vse do Logarske doline, je že pred tem letom izdelal več sto klobukov iz kosmatega »ledra« in jih kot pastirska ali pokrivala planincev veselo podarjal prijateljem ter zapečenim hribovcem. Tudi zelo znanim osebam, med njimi nekdanjemu pastirju živine na Starih Stanih Francu Urbancu iz Florjana. Od dogodka na Smrekovcu pred 15 leti so se imetniki teh klobukov blagovne znamke Travniki (hrib s pastirsko kočico nad Ljubnim) redno srečevali, ob prijateljskem druženju s pevci, glasbeniki ter novimi in novimi »klobukarji«. **Vozil je avtobus skozi Šoštanj, na Slemenu pa doživel izjemno presenečenje**

Marovt sede za šivalni stroj za usnje v zimskem času in sešije iz ostankov usnjenih materialov zares imenitne, unikatne klobuke. Kot je povedal sam: »Ko sem se nalezal pohajkovanja po bližnjih planinah in se srečeval s pašniškimi pastirji na prelepih planinskih travnikih Zgornje Savinjske in Zadrecke doline,

Pastirski objekt na Veliki planini v vsej veličini in lepoti

Foto Jože Miklavc

JOŽE MIKLAVC

Svoj prispevek akciji bodo dodali tudi člani PD Mozirje z zabavnim programom z glasbo in prodajo spominkov. Odhodi avtobusov ob povratku ob 17. uri, več informacij pa udeleženci prejmejo na vseh omenjenih planinskih društvih, za PD Šoštanj pri **Metki Nahtigal** (03 5882928).

Marjan Karlovčec iz Topolšice, koordinator projekta Varno v Gore pri PD Velenje: Vsaj simbolično želimo pomagati h gradnji Mozirske kočice

Foto Jože Miklavc

JOŽE MIKLAVC

dober Marovtov prijatelj iz Prevalj Mirko Lečnik, se je prvo pravo in načrtovano vsakoletno srečanje »Franjotovih klobukarjev« začelo na Smrekovcu ob močni podpori glasbenice citrarke Cite Galič. Mirko je menil, da je Marovt podaril že več sto klobukov. Zakaj pa za njegovo darežljivost ne bi prav prišla ena pristna vsakoletna gavda?! Od tedaj naprej je ob času, ko kmetje ženejo v hribe na pašo svojo živino, tudi pravi cajt za srečanje klobukarjev. Tako se že 15 let srečujejo spontano, pristno in vsakič se število klobukarjev povečuje. Menda jih je že čez »taužent«, je takrat obelodani žnider usnja Franjo.

Peter Erjavšek in Franc Urbanc, dva prijatelja, dva pastirja in veliko lepih spominov

Foto Jože Miklavc

Na Veliki Planini že 15 let pastirskega klobukarstva Travniki

Na binško soboto se je tako na Veliki Planini zbralo večje število prijateljev s klobuki v stilu pastirjev s Travnika v občini Ljubno ter s planin Gorenjske, Koroške, Zgornje Savinjske, Šaleške in širše Štajerske, ob tem pa so zares prignali prvi kmetje na pašo na malo planino prvo govedo. Tokratni shod na veliki Planini je bil že 15. po vrsti in kot smo doživeli, še zdaleč ne zadnji. Družijo se zanimivi, popularni in ljudje posebnih navdihov; med njimi številni pomembni pastirji pašnih skupnosti ter različnih poklicev in ljubitelji narave. Med njimi so bili prejemniki klobukov tudi člani Slovenskega okteta, člani vokalne skupine Vres iz Prevalj, člani okteta Žetev iz Zgornje Savinjske, pa planinska Fickova banda iz Šmartna ob Paki.

Urbanc je bil knap, a za tem še pravi pastir s planine

Celotno opravilo uporablja nedavni pastir Starih stanov na Golteh Franc Urbanc, pred 6 leti pa se je v neuradni klub Klobukarjev vključil tudi najznamenitejši pastir z Velike Planine Peter Erjavšek, ki se tudi kot upokojenec v tem času prav nič ne dolgočasi. »Pasem različne radovedne skupine ljudi, turiste ter promoviram slovensko in domačo kamniško turistično čudežno poljano na Veliki Planini.« Navdušen nad klobuki in klobukarji je tudi Matej Slapar, ki je dejal, da je dogodek v času, ko prvi kmetje priganjajo živino na pašo v ta prelep planinski svet, počaščen, da je lahko del tega izjemnega dogodka in pastirske družine. O dogajanju na Veliki Planini pa je »naš« upokojeni pastir Urbanc menil, da je to

Idilčna stavbna dediščina pastirska naselbina na Veliki Planini privablja množice obiskovalcev z vsega sveta.

Foto Jože Miklavc

prijetna izkušnja, povezana s tradicijo in pašništvom ter spomin na čase, ko so ljudje težko preživeli in so iskali vse možne oblike za služenje kruha. »Nikoli mi ni odveč, da se spet oblečem v lajbič ali ledrasto ogrinjalo, nadenem Franjotov klobuk ter v bisago vtaknem kakšen priboljšek, šnopček in domačo klobaso. Voda se že najde v vsakem gorskem studencu!«

Na Veliki Planini pred binško nedeljo pravi praznik ob prigonu pašne živine

Čeprav na pašnikih Menine, Travnika in na Golteh govedo in konje ženejo na pašo do septembra ob lepih vremenskih obetih že v tem času, je termin odvisen od vremena spomladi ter od ravnega obdobja travinj. To ima opraviti tudi s pastirji, ki si nadenejo prazna oblačila in vsekakor klobuk Travniki, ki je nekaj posebnega, bodisi moški bodisi ženski model. Vsak je unikatni, vsak drugačnega izgleda in večina iz različnih koncev ostankov pri proizvodnji oblačil. Tokratno jubilejno srečanje na planini nad Stahovico in Lučami je tako imelo prazničen prizvok, pravih pastirjev in legend pa je bilo le za vzorec. Vsi ostali so bili bolj prijatelji in Franjotova planinska klapa. Običaj pa je bil tudi obeležje izdelanih okrog 1000 takšnih kosmatih klobukov ter prvovrstna, v čudovitem vremenu priložnost za ubujanje spominov in začetek osrednje predsezona na veliki Planini.

Franc Urbanc, pastir na Starih Stanih in Mozirskih planinah

Foto Jože Miklavc

Srečanje klobukarjev ob 15-letnici delovanja na Veliki planini

Foto Jože Miklavc

ŠOLA IN VRTEC

Zlati bralci OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj 2021/22

Knjiga in njen bralec sta zlahka par; branje pa je potovanje v svet, ki prinaša nepozabna doživetja.

Da na OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj radi beremo, smo dokazali tudi to šolsko leto, saj je kar 30 devetošolcev dobilo naziv zlati bralec.

Zaključna prireditev KAJUHOVE BRALNE ZNAČKE za teh 31 učencev, ki so vseh devet let pridno brali in osvojili posebno spominsko priznanje za zvestobo, lepi knjigi in Kajuhovi bralni znački ter s tem postali zlati bralci in bralke, je bila v torek, 31. 5. 2022, ob 10.30 v dvorani Doma kulture Velenje.

Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje je za vse bralce organizirala odlično mladinsko predstavo iCankar v izvedbi Zavoda Margarete Schwarzwald, Cankarjevega doma in Mestnega gledališča Ptuj.

Zlati bralci so poleg spominskih priznanj prejeli v dar tudi knjigo Damijana Šinigoja *Kjer veter spi*.

ANA BRIGITA GROBELNIK

Čestitamo vsem devetošolcem, ki so vsa leta aktivno sodelovali v akciji *S knjigo v svet*, in želimo, da bi knjiga ostala njihova zvesta spremljevalka v življenju.

Foto arhiv OŠ KDK Šoštanj

Juhuhu – zaslužene počitnice za učence in učence OŠ Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj

Šolsko leto 2021/22 se je izteklo. Učence, učenci in zaposleni odhajamo z nasmehom na obrazu na počitnice in zasluženi dopust. Tudi to leto je bilo zaznamovano s pandemijo, vendar nam k sreči ni bilo treba izvajati pouka na daljavo, razen za kratka obdobja po posameznih razredih v januarju in februarju.

Ni bilo lahko leto, potrebne so bile hitre spremembe, hitra prilagajanja novim predpisom, postopkom, narokovanjem s strani ministrstva in vlade.

Kljub težkim pogojem dela, kljub velikim odsotnostim tako učencev kot zaposlenih zaradi izrečenih karanten in izolacij smo veliko vložili v pridobivanje novih znanj in na tekmovanjih osvojili veliko lepih nagrad in priznanj.

Uspehi naših učenec in učencev v šolskem letu 2021/22:

22. tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni:

Zlato priznanje: Ana Novak 8. a

Bronasto priznanje: Ana Novak 8. a, Nika Ogrin 8. a, Matija Kovač 8. c, Žana Turinek 8. d, Eva Plešnik 9. a, Tara Povh Klemenčič 9. a, Jan Rožič 9. b

Tekmovanje iz biologije za Proteusovo priznanje:

Zlato priznanje: Jan Rožič 9. b

Srebrno priznanje: Alina Urbanc 9. b

Bronasto priznanje: Jan Rožič 9. b, Alina Urbanc 9. b, Pia Ramšak 8. a

Tekmovanje iz znanja kemije za Preglovo priznanje:

Zlato priznanje: Ajda Breznik 8. d, Nejc Šmon Jerič 8. c

Bronasto priznanje: Ajda Breznik 8. d, Nejc Šmon Jerič 8. c, Ema Zupanek 8. d, Eva Sevcnikar 9. a

Tekmovanje Zdrav dih za navdih:

Zlato priznanje: Bor Golob 9. a, Sara Zaveršnik 9. a, Ula Hribernik 8. b, Tia Bricman 8. b

Srebrno priznanje: Neli Nahtigal 8. c, Eva Plešnik 9. a, Sara Karahasanović 7. a, Anja Turnšek 7. a

Bronasto priznanje: Liona Štrigl 8. c, Nika Navodnik 7. a, Urška Gavez 7. a, Ula Ramšak 7. a

Tekmovanje iz fizike Čmrlj:

5 priznanj

Bober – računalniško tekmovanje

92 bronastih priznanj

Tekmovanje iz angleškega jezika

Bronasto priznanje: Eva Plešnik 9. a, Alina Urbanc 9. b, Tara Povh Klemenčič 9. a, Gaja Goršek 8. a, Amadej Anželak 8. a

Logika

Bronasto priznanje na državnem tekmovanju: Timotej Potočnik 9. c, Ema Zupanek 8. d

Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju: Marko Matič 6. b, Patricija Goličnik 6. a, Jaka Nahtigal 7. d, Erik Heindl 7. c, Ula Ramšak 7. a, Ajda Stropnik 7. a, Tine Sijarto 7. b, Matija Zajc 7. b, Tinkara Krt 7. b, Katja Bernjak 7. d, Anja Turnšek 7. a, Lan Božič 7. b, Zala Novak 7. b

Tekmovanje v znanju matematike za Vegovo priznanje od 6.–9. r.

Srebrno priznanje: Timotej Potočnik 9. c

Bronasto priznanje: Ajda Breznik 8. d, Ema Zupanek 8. d, Zala Novak 7. b, Katja Bernjak 7. d, Jaka Nahtigal 7. d, David Lazar 6. a, Timotej Potočnik 9. c

Tekmovanje osnovnošolcev v znanju matematike za Evropski matematični kenguru 1.–9. razred

95 priznanj

Tekmovanje Pii VESELA ŠOLA

Zlato priznanje: Ula Ramšak 7. a

Bronasto priznanje: Ula Ramšak 7. a, Neja Mrz 8. a, Ana Novak 8. a, Jan Rožič 9. b

Tekmovanje v znanju zgodovine

Bronasto priznanje: Jan Rožič 9. b, Eva Sevcnikar 9. a

Tekmovanje iz znanja geografije

Bronasto priznanje: Nika Ogrin 8. a, Tim Stropnik 8. a, Eva Sevcnikar 9. a, Jan Rožič 9. b

Tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje 4.–9.razred

Srebrno priznanje: Nika Ogrin 8. a

Bronasto priznanje: Nika Ogrin 8. a, Neja Mrz 8. a, Ana Novak 8. a, Tara Povh Klemenčič 9. a, Eva Plešnik 9. a

JOŽE MIKLAVC

Mehurčki 1.–3.razred

Priznanje je prejelo 11 učencev.

Mladi raziskovalci – državno tekmovanje

Zlato priznanje: Bor Golob 9. a, Eva Plešnik 9. a

Srebrno priznanje: Nika Ogrin 8. a, Pia Ramšak 8. a

Bronasto priznanje: Nika Milavec 7. b, Pia Pušnik 7. b, Martina Rogelšek 7. b

Likovni svet otrok 2021

13 bronastih priznanj

Likovni svet otrok 2022

53 bronastih priznanj

Mednarodni likovni natečaj Kraj, tukaj in zdaj

Srebrno priznanje: Toni Rotovnik 5. r.

9 bronastih priznanj

13. Likovni natečaj Drevo

4 bronasta priznanja

9. bienale otroškega prostorskega oblikovanja Po Fabianijevih poteh (mednarodni likovni natečaj)

3 bronasta priznanja

Natečaj Evropa v šoli – likovni in fotografski natečaj

14 sodelujočih na regijskem tekmovanju

8 sodelujočih na državnem tekmovanju

20. bienale otroške grafike – Žalec 2021

Srebrno priznanje: Zala Ločan 5. r.

6 bronastih priznanj

Angleška bralna značka:

Učenci 4. in 5. razredov: - 35 zlatih priznanj

- 80 srebrnih priznanj

Učenci od 6. do 9. razreda: - 54 priznanj za sodelovanje

Nemška bralna značka:

11 zlatih priznanj

67 srebrnih priznanj

Bralna značka:

Bralna značko je opravilo **560 učencev**.

Športni dosežki:

Po dvoletnem premoru zaradi karanten smo v tem šolskem letu nadaljevali z dobrimi rezultati na športnem področju. Sodelovali smo na prav vseh športnih tekmovanjih, ki sta jih razpisala Športna zveza Velenje in Zavod za šport Planica, in osvojili nešteto medalj in pokalov na medobčinski in področni ravni, izpostavili pa bomo le tiste na državnem nivoju, ki jih ni bilo malo.

Marca smo se udeležili področnega tekmovanja v smučanju in deskanju na snegu, kjer je Eva SEVČNIKAR v

deskanju na snegu zmagala in se uvrstila na državno finale in na njem osvojila odlično 2. mesto v državi v kategoriji starejših deklic. Ekipno pa sta skupaj z Majem POKLEKOM osvojila 3. mesto v deskanju na snegu v državi.

Katja GRUDNIK, Eva SEVČNIKAR in Lana DEMIROVIČ so osvojile 2. mesto na ekipnem področnem tekmovanju v streljanju z zračnim orožjem in se uvrstile na državno finale, kjer so osvojile 7. mesto.

Šolska fantovska odbojarska reprezentanca je osvojila 2. mesto na državnem polfinalu, dekleta pa so bila tretja na področnem tekmovanju.

Letos našo šolo zapuša generacija odličnih nogometašev, saj smo po dolgih letih v tej najbolj množični igri z žogo dosegli izjemen uspeh v državnem merilu. Po osvojitvi naslova medobčinskega, področnega, četrtfinalnega in polfinalnega državnega prava, so naši fantje zasedli odlično 4. mesto med osnovnošolskimi nogometnimi ekipami v Sloveniji.

Pokazali so res dobro in zelo kolektivno igro. Iskrene čestitke prav vsakemu izmed njih, saj je to izjemen uspeh te nogometne generacije. Za nogometno ekipo so igrali: Patrik STEVANČEVIČ, Leon NAPOTNIK, Jure BERNJAK, Florjan MEŽNAR, Anže BRICMAN, Taj GAVEZ, Patrik KOLENC, Ožbej JAVORNIK, Aljaž LESNJAK, Nino PRAPROTNIK SHANDOR in Vladislav STANKOV.

Po zmagi na področnem posamičnem atletskem tekmovanju v skoku v višino, se je Eva SEVČNIKAR uvrstila na posamično atletsko državno finale, kjer je osvojila odlično 2. mesto s preskočenimi 158 cm. Na atletsko državno finale se je uvrstila tudi Mojca MAZEJ v metu vortexa, po tem ko je na področnem tekmovanju osvojila 2. mesto.

Zaključili smo tudi tekmovanje za vzornega športnika in športnico šole:

VZORNA ŠPORTNICA ŠOLE je Eva SEVČNIKAR, 2. mesto je osvojila Lana DEMIROVIČ, 3. mesto pa Mojca MAZEJ.

Po zmagi na področnem posamičnem atletskem tekmovanju v skoku v višino, se je Eva SEVČNIKAR uvrstila na posamično atletsko državno finale, kjer je osvojila odlično 2. mesto s preskočenimi 158 cm.

Na atletsko državno finale se je uvrstila tudi Mojca MAZEJ v metu vortexa, po tem ko je na področnem tekmovanju osvojila 2. mesto.

Zaključili smo tudi tekmovanje za vzornega športnika in športnico šole:

VZORNA ŠPORTNICA ŠOLE je Eva SEVČNIKAR, 2. mesto je osvojila Lana DEMIROVIČ, 3. mesto pa Mojca MAZEJ.

Bivanje v gozdu in gozdne igre

Igranje v gozdu omogoča otroku pestro in aktivno nabiranje pozitivnih izkušenj v naravi. V gozdu imajo otroci možnost, da spoznavajo in odkrivajo stvari na svoj način in v lastnem tempu. Zato smo v Topolšici izkoristili tople in suhe dneve za igranje v bližnjem gozdu. Otrokom je v veliko veselje, kadar se odpravimo v gozd, saj so navdušeni nad razgibanim gozdnim svetom, ki nam omogoča veliko novih doživetij. Seveda smo pri tem upoštevali gozdni bonton, ki je zelo pomemben, da ne prestrašimo gozdnih živali, ki tam bivajo. Poleg igre v gozdu smo tudi veliko raziskovali in ustvarjali. Iz naravnega materiala, ki ga najdemo na gozdnih tleh, smo oblikovali mandalo ter naredili gozdni poligon za razgibanje. Prav tako smo zaposlili tudi svoje možgane z miselnimi igrami ter se preizkusili v gozdni tomboli in bingu. Ker nam gozd ponuja veliko različnih možnosti za igro, smo se odločili, da si v igralnici uredimo gozdni kotiček ter tako prepustimo domišljiji in ustvarjalnosti pristojo.

VZORNI ŠPORTNIK ŠOLE je Patrik STEVANČEVIČ, 2. mesto pa si delita Leon NAPOTNIK in Ožbej JAVORNIK.

Poslovili so se devetošolci, ki so se rodili leta 2007. Vsak je na svoj način zapustil pečat na naši osnovni šoli.

13 učenec in učencev je bilo vseh **devet let šolanja odličnih**. To so:

Klara Lorenčič 9. a, Živa Heindl 9. a, Tara Povh Klemenčič 9. a, Eva Sevcnikar 9. a, Eva Plešnik 9. a, Katja Grudnik 9. a, Tia Ana Andrejč 9. b, Tadej Menih 9. b, Jan Rožič 9. b, Alina Urbanc 9. b, Anja Kompan 9. c, Nik Ovčjak 9. c in Timotej Potočnik 9. c.

Za opravljeno bralno značko v vseh devetih letih so naslednji učenci prejeli **Zlato bralno značko:**

Ožbej Čremožnik, Lana Demirovič, Taida Demirovič, Bor Golob, Katja Grudnik, Živa Heindl, Klara Lorenčič, Eva Plešnik, Tara Povh Klemenčič, Andrej Rezončnik, Eva Sevcnikar, Emma Sovič, Urška Treven, Hana Zager, Tia Ana Andrejč, Jure Bernjak, Ajda Dreu, Tjaša Goličnik, Taja Kotnik, Gal Meh, Tadej Menih, Jan Rožič, Alina Urbanc, Zdravka Angelova, Anej Imperl, Anja Kompan, Katja Majhen, Timotej Potočnik, Anže Rotovnik, Tija Kotnik.

Leto 2022 je leto 100. obletnice rojstva našega rojaka in nosilca imena naše šole Karla Destovnika -

Kajuha. Učenci so skupaj z mentoricami pripravili prav poseben kulturni program z naslovom Nemirnega časa sanje, v katerem smo učenci, učence, zaposleni, udeleženci državne proslave v Topolšici, starši in drugi obiskovalci spoznali skrivnosti ljubezni v Kajuhovi poeziji v njegovem kratkem, a ustvarjalnem življenju.

Posebej lahko v tem šolskem letu izpostavimo tudi dobrotelost učenc, učencev, njihovih staršev in vseh zaposlenih. Izvedli smo dobrodelno akcijo za pomoči potrebne v Ukrajini. Zbrali smo preko 5000 artiklov hrane, higienskih pripomočkov, sanitetnega materiala ... Pozabili nismo niti na pomoči potrebne v naši bližini in izvedli akcijo zbiranja svežega sadja za Karitas. Konec šolskega leta smo prispevali 354 zvezkov za akcijo Pokloni zvezek.

Izvedli smo še mnogo drugih zanimivih projektov. Slike si lahko ogledate na spletni strani šole <http://www.os-sostanj.si/foto/2021-2022/>, kjer boste začutili šolski utrip, videli nasmejene in zadovoljne obraze učenec in učencev. Učitelji, učiteljice in ostali zaposleni na šoli poskušamo skupaj z učenci in učenkami graditi STABILNO, TOPLO, KREATIVNO, UREJENO in NARAVNO šolsko okolje.

Jeseni pa novim zmagam naproti!

Odličnjaki vseh devet let šolanja

Foto B. Vrčkovnik Šopar

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

Z igro do prvih turističnih korakov – vodni biser v Topolšici

V šolskem letu 2021/22 je Turistična zveza Slovenije že sedemnajsto leto zapored razpisala vseslovenski projekt **Turizem in vrtec**, na temo **Z igro do prvih turističnih korakov**. Letošnja rdeča nit projekta je **VODA IN ZDRAVILNI TURIZEM**.

Strokovnjaki s področja turizma ocenjujejo, da bodo turisti v prihodnje potovali predvsem na tiste destinacije, ki imajo na voljo neomejene količine pitne vode. V Sloveniji je je na pretek in to je neprecenljiv turistični potencial. Otroci vrtca Urška v Topolšici (starost od 4 do 6 let) pod mentorstvom vzgojiteljic Simone Obšteter in Monike Čopar so se odločili in pristopili k projektu. Raziskovali in ukvarjali so se z edinstvenim naravnim bogastvom – vodo. Z otroškimi koraki so ugotavljali, kako spodbuditi razvoj termalnega turizma v Topolšici. Tamkajšnji termalni vrelec, ki že od 16. stoletja nudi različne metode zdravljenja, razvedrilo in sprostitve, je lokalni biser, ki ga je vredno spoznati, ohranjati in razvijati.

Preko gibalnih iger in pravljic so se seznanjali s kroženjem vode v naravi. Izdelali so si didaktično igro Spomin ter družabno igro Vodna pot ter tako spoznavali, kako

in v kakšne namene uporabljamo vodo. Spoznavali so vodo v vseh njenih pojavnih oblikah ter se z njo igrali. Izvajali so eksperimente in opazovali, kako nastane vodna para, kako se led tali, kako voda zamrzne, kako očistiti vodo. Vodo so pretakali, preivali, z njo umivali igrače, čistili. Spoznavali in preizkušali so njene blagodejne učinke. Ob žuborenju potoka so izvajali masažne igre. Preizkusili so knajpanje in si pripravili vodno čutno pot. Ob vodnih zvočnih ugankah so ugotavljali, da ima voda res mnogo pojavnih oblik.

Raziskovali so vodne vire domačega kraja. Poleg obiska izvira potoka Toplica so obiskali še izvir termalne vode. Seznanili so se z delovanjem Term Topolšica. Ogledali so si notranji bazenski kompleks in merili temperaturo vode v bazenih. Ob ogledu zunanega bazenskega kompleksa, ki je zaradi obnove trenutno zaprt, se jim je porodila ideja o novem, večjem vodnem parku, ki bi privabljal turiste od blizu in daleč.

Idejo otrokom kar ni zmanjkalo. Skupaj so jih narisali in sestavili v načrt. Da bi si lažje predstavljali narisane ideje in da bi jih predstavili še drugim, so se lotili izdelovanja makete. Ustvarjali in oblikovali so iz odpadnega mater-

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

Juhuhu, poletje je tu!

Najmlajši otroci enote Biba v prvih poletnih dneh uživajo v raziskovanju vode, ki jo imajo na razpolago v toplejših dneh. Vodo spoznavajo skozi najrazličnejše dejavnosti, kot so npr. igra prelivanja z lončki, prelivanje preko mlinčkov, igra s kapalkami, pršilkami, čutna pot po vodi, igra s kamenjem, školjkami in figuricami v vodi itd. Igrajo se tudi igre vlog, povezane z morjem, vodo in poletjem. Na primer simbolno igro plaža, gusarska ladja, poletni piknik ...

Igra z vodo vključuje vsa področja otrokovega razvoja, saj skozi ponujene dejavnosti otrok razvija govor, spoznava nove besede, usvaja predstave o količini, spoznava lastnosti vode kot snovi, se zave in spoznava občutke na koži, preizkuša načine gibanja na spolzki podlagi, čofota v luži in vodo uporablja ob likovnem ustvarjanju. Voda je snov, ki sprošča, povečuje vztrajnost, otrok skozi odkriva nove načine igre in čutenja, zato jo v poletnih mesecih veliko vključujemo v dejavnosti, ki jih ponujamo otrokom.

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

Jupi, vse po morju že diši

Zelo uspešno, ustvarjalno in živahno smo zaključili tole prečudovito leto. Vsi skupaj že komaj čakamo počitnice in sprostitve ob morju. Sonce na plaži, mivka med nogami.

V mesecu juniju smo si ogledali kar tri predstave. Dva abonmaja, ki sta ju pripravile strokovne delavke vrtca (Pod medvedovim dežnikom, Trije prašički). Za naše male knjižne molje je bila ob

podelitvi priznanj in ostržkov bralne značke predstava z naslovom Medvedja simfonija (gledališče Ku-Kuc).

Otroci so pridno sodelovali in izdelovali izdelke za razstavo v igralnicah in na hodnikih našega vrtca. Ogledali in navijali ter spodbujali smo tudi naše kolesarje, ki smo jih pričakali ob cesti in z bučnim aplavzom vztrajno skakali ter vriskali na vso moč. Proti koncu meseca smo strokovne delavke skupaj z otroki izvedle tudi zaključno srečanje s starši, kjer smo se zadnjič v tem letu poveseleli, razvedrili ter športno in ustvarjalno izkoristili popoldne.

SIMONA OBŠTETER, MONIKA ČOPAR

ala. Ob gradnji so razmišljali prav o vseh, ki bi park lahko obiskali. Mlajšim otrokom so namenili majhne bazene in vodna igrala. Starejšim otrokom so postavili velike vodne drčce, tobogane, vodne rakete, vodne vrtiljake, vodne trampoline in podobno. Posebnost parka je vodni vlak. Takšnega v Sloveniji še nimamo. Staršem in starejšim so namenili veliko zeleno površino, kjer bodo lahko počivali, medtem ko se bodo otroci igrali. Poimenovali so ga Vodni park Metuljček. Tako so z imenom obeležili še eno lokalno znamenitost.

V vrtcu si srčno želijo, da bi kakšno od njihovih idej kdaj realizirali. Prav zato so svoj projekt predstavili direktorju term, gospodu Bojanu Trifkoviču. Otroški izdelki, ki so nastali v okviru projekta, so na ogled v termah Topolšica, v predverju restavracije, v prvem nadstropju. Vabljeni! Za podporo in sodelovanje se Termam Topolšica iskreno zahvaljujemo. Skupaj smo vodili otroke in jih s prvimi turističnimi koraki spodbudili k spoznavanju vodnega bisera v Topolšici.

Vrtec Šoštanj – enota Urška – Topolšica

SILVIJA VRHOVNIK GORŠEK

V poletnih dneh pa se ne sproščamo zgolj ob vodi, ampak tudi ostale dejavnosti izvajamo v sproščnem, počitniškem vzdušju. Tako smo na prvi poletni dan praznovali začetek poletja tako, da smo zajtrkovali na prostem. Mizo smo dekorirali s kamenjem in školjkami ter tako uživali v malo drugačnem začetku dneva. V takšnem vzdušju se veselimo dolgega in vročega poletja, ki nam prinaša nove dogodivščine.

Foto arhiv Vrtca Šoštanj

SARA STEINER

Foto Sara Steiner

RAZVEDRILO

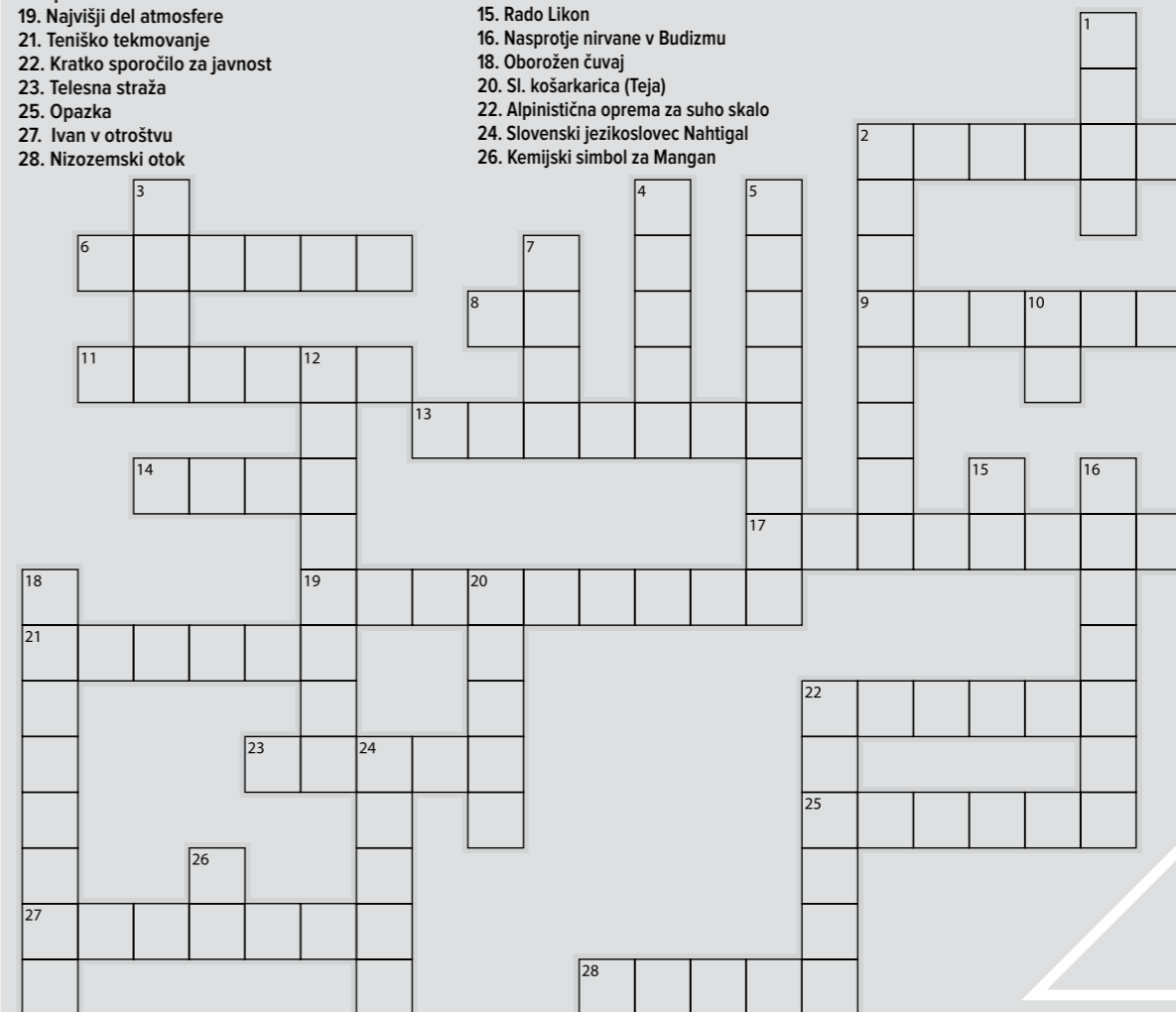
VODORAVNO

- Model VW vozila
- Grm z rumenimi cvetovi
- Ivan Tavčar
- Vzhod, jutrovo
- Univerzitetno naselje v ZDA
- Sivkasta ptica z rdečim kljunom v skalovju
- Slovanski narod
- Športnik na kotalkah
- Najvišji del atmosfere
- Teniško tekmovanje
- Kratko sporočilo za javnost
- Telesna straža
- Opazka
- Ivan v otroštvu
- Nizozemski otok

NAVPIČNO

- Krompirjev svaljek
- Preizkus treznosti voznika
- Živalska ustnica
- Reket
- Trak kot znamenje dostojanstva
- Državni proračun
- Edvard Žitnik
- Fakulteta
- Rado Likon
- Nasprotje nirvane v Budizmu
- Oborožen čuvaj
- Sl. košarkarica (Teja)
- Alpinistična oprema za suho skalo
- Slovenski jezikoslovec Nahtigal
- Kemijski simbol za Mangan

AMADEJA KOMPREJ BERCE

Šala

Štefan je povabil svojo mamo na večerjo v svoje študentsko stanovanje. Med večerjo je mama ugotovila, da je njegova sostanovalka Julija zelo lepo dekle. Že nekaj časa ji je po glavi rojila misel, da imata morda le tesnejši odnos. Nena doma se je počutila nesigurno. Med večerjo ju je opazovala. Večkrat se je vprašala, ali ima Štefan z lepo sostanovalko mogoče le več skupnega, kot normalno oko lahko vidi. Štefan je videl zamišljeno mamo in rekel: »Draga mama, vem, kaj misliš, ampak lahko mi verjameš, ona je samo moja sostanovalka in nič več.« Čez slab teden pravi Julija: »Štefan, odkar je bila tvoja mama tu, pogrešam majhen lonec. Nikjer ga ne najdem.«

Štefan jo je potolažil, da ne verjame, da ga je mama nesla s seboj, vseeno pa ji bo pisal.

Usedel se je za mizo in napisal: »Draga mama, ne rečem, da si vzela moj lonec s sabo, in tudi ne rečem, da ga nisi vzela, dejstvo pa je, da odkar si bila pri nama na večerji, z Julijo pogrešava lonec.«

Nekaj dni kasneje je dobil Štefan pismo. Odpred ga in bere: »Dragi Štefan, ne rečem, da ti z Julijo spiš, in tudi ne rečem, da ti z Julijo ne spiš. Dejstvo pa je, da če bi ona spala v svoji postelji, bi lonec že zdavnaj našla.«

5								
		1			3	6	9	
6	3		7	4				5
		3		7	8	2	6	4
8	4	2	5	1		3		
7				9	1		2	6
	9	6	4			1		
								8

Karla Destovnika - Kajuha, ki je po končani osnovni šoli v Šoštanju od leta 1933 nadaljeval šolanje v Celju, so zaradi politične dejavnosti izključili iz celjske gimnazije 29. aprila 1940. Ključni dogodek je bila preiskava na vlaku, v kateri so pri Kajuhu zasegli gradivo z ilegalno vsebino. Kajuha je želel v Ljubljano, vendar so bili starši proti, zato so ga vpisali v Maribor. Šesti razred je tako končal na 1. realni (državni) gimnaziji v Mariboru (zdajšnja 1. gimnazija). Konec maja je končal 6a razred s prav dobrim

uspehom. V šolskem letu 1940/41 se je vpisal v sedmi razred. Prva gimnazija stoji zdaj na trgu generala Maistra, v času šolanja Kajuha na njej pa je bil tam Jugoslovanski trg. Nemški okupator je po letu 1941 vse slovenske šole ukinil in ustanovil nemške. V Mariboru je tudi Kajuhova ulica. Kot smo ugotovili že nekajkrat, se ulice ne imenujejo s celim imenom ali pa samo priimkov, temveč s psevdonimom, s katerim se je tudi najraje podpisoval. Kajuhova ulica v Mariboru ima po informacijah tamkajšnje pošte

MILOJKA B. KOMPREJ

2116 Maribor številke od 1 do 21, s tem da veliko številčk ni. Tako na primer ni številčk 20, 9, 14, 18 in 16. Sega od Gosposvetske ceste in prečka nekaj ulic, med njimi Gregorčičevo, Mladinsko, Kamniško in se zaključuje pri Vinarski cesti. Ob Kajuhovi cesti so večinoma stanovanjski bloki z nekaj poslovnimi prostori, v katerih so našle svoj prostor različne vsebine – od odvetniških do medicinskih.

